

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ᾠ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἧν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013 • ΤΕΥΧΟΣ 89

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐγκλήματα γνώμης καὶ ἀστυνομία σκέψης	σελ. 1
Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός θύτης καὶ θύμα	σελ. 3
Ἦς τολμήσουμε νὰ σπάσουμε τὰ οἰκουμενιστικά δεσμά	σελ. 6
Ὁ φασισμός τῶν «δημοκρατικῶν» καὶ ὁ ρατσισμός τοῦ «ἀντιρατσισμοῦ»	σελ. 11
Μιά ἰδέα ἀπὸ τὸ «ἀντιρατσιστικό» νομοσχέδιο	σελ. 12
Ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου	σελ. 13
Κλείνουν τὸ Α΄ καὶ Β΄ Σῶμα Στρατοῦ	σελ. 16
Αἰσιόδοξος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἐργάζεται ἔχοντας πίστη καὶ ἐλπίδα	σελ. 18
Ἐπιστολές	σελ. 20
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 21

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΝΩΜΗΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΚΕΨΗΣ

Ο ἰφωταδιστές τῆς τρικομματικῆς συγκυδέρνησης εἰσάγουν αὐτές τῆς ἡμέρες στὴ Βουλὴ πρὸς ψήφιση τὸν λεγόμενο ἀντιρατσιστικό νόμο.

Πρόκειται γιὰ ἓνα ὀργουελικῆς ἐμπνεύσεως νομοσχέδιο, πού ἐπιχειρεῖ νὰ ἐγκαταστήσει στὴν καθημερινότητά μας μιὰ ἀστυνομία σκέψης κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἐφιαλτικοῦ «1984» τοῦ Τζώρτζ Ἦ Οργουελ, ἀπὸ τὸ διβλίο τοῦ ὁποῖου εἶναι παρμένος καὶ ὁ τίτλος τοῦ σημερινοῦ μας σημειώματος.

Στὴν κοινωνία τύπου Big Brother, πού ὄνειρεύονται, δὲν θὰ διώκονται μόνον ἀξιόποινες πράξεις, ἀλλὰ θὰ ἐνοχοποιῶνται καὶ οἱ ἰδέες καὶ οἱ προθέσεις!

Ὁ νόμος, ἂν τελικά ψηφισθεῖ –καὶ ἡ ἐμπειρία τῶν τελευταίων ἐτῶν δείχνει ὅτι κάθε τί πού πηγαίνει στὴ Βουλὴ ψηφίζεται– προσπαθεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τῆς ἰδέες μὲ ἀναγκαστικά διατάγματα καὶ στρώνει τὸ χαλί γιὰ πολιτικὲς διώξεις. Προβλέπει βαρῦτα πρόστιμα καὶ ποινές, ἀκόμη καὶ στέρη-

ση πολιτικῶν δικαιωμάτων καί ἀπαγόρευση λειτουργίας συλλόγων καί πολιτικῶν κομμάτων, ἐάν ὑποτεθεῖ ὅτι καλλιεργοῦν τό φυλετικό ἢ θρησκευτικό μίσος. (Μία ἰδέα τοῦ νομοσχεδίου παίρνουμε στή σ. 12 τῆς «Π»).

Ὅμως σ' αὐτή τή χώρα τό μεγαλύτερο θύμα ρατσιστικῶν διακρίσεων εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνας. Καί γι' αὐτό εὐθύνεται κυρίως ἡ ἄτυπη δικτατορία τῆς ἀριστερῆς ψευτοπροοδευτικῆς διανοήσης, πού ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ μετά τή μεταπολίτευση στήν ταλαίπωρη «πατρίδα τῆς δημοκρατίας».

Ἔτσι, τό νά μιλήσεις γιά τήν κατάληψη –θάσει σχεδίου– τῆς πατρίδος μας ἀπό τίς στρατιές τῶν μουσουλμάνων λαθρομεταναστῶν, πού μᾶς στέλνει μέσῳ κυρίως Τουρκίας ἢ Νέα Τάξη, γιά νά μᾶς ἀφανίσει ὡς ἔθνος, θά διώκεται πλέον ποινικά ὡς «ξеноφοβία» καί «ρατσισμός» καί θά πηγαίνεις φυλακή.

Ἐνας ἱεροκήρυκας, πού θά μιλήσει γιά νά προφυλάξει τό ποίμνιό του ἀπό αἰρέσεις –παλαιές καί νέες– πού ἀλωνίζουν τήν πατρίδα μας, θά κάθεται στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου.

Τά λειτουργικά μας κείμενα, ἰδιαίτερος τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τά ὅποια στιγματίζουν τόν «προδότη Ἰούδα» καί τούς «δυσσεβεῖς καί παρανόμους Ἰουδαίους», θά πρέπει νά ἀπαλειφθοῦν καί ἐμεῖς θά διωκόμεθα ὡς καλλιεργοῦντες τό «θρησκευτικό καί φυλετικό μίσος»!

Ἐνας ἐργοδότης, πού θά ἔχει στήν ἐπιχείρησή του π.χ. δέκα ἐργαζομένους ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἓνας θά εἶναι ἀλλοδαπός, τόν μόνο πού ἀποκλείεται νά ἀπολύσει, λόγω οἰκονομικῆς κρίσης, θά εἶναι αὐτός ὁ ἀλλοδαπός, διότι ἀμέσως θά κατηγορηθεῖ ἀπό τόν ἀπολυθέντα καί σύσσωμο τόν «προοδευτικό» πολιτικό χῶρο –πού κάνει κουμάντο στήν Ἑλλάδα– ὅτι τό κίνητρό του ἦταν ρατσιστικό! Καί ἄντε μετά νά ἀποδείξεις ὅτι δέν εἶσαι ἐλέφαντας.

Ἐκεῖ μᾶς ἔχει φέρει ἡ λαθρομεταναστολαγνεία καί ἰσλαμολαγνεία τῶν ἀριστερῶν, οἱ ὅποιοι ἀποδεικνύονται οἱ καλύτεροι ἐξυπηρετητές τῶν νεοταξικῶν σχεδιασμῶν τῶν λεγομένων ἀγορῶν, δηλαδή τοῦ μεγάλου κεφαλαίου, τό ὅποιο δέν γνωρίζει πατρίδα, καί τό ὅποιο –ὑποτίθεται– ὅτι αὐτοί ἀντιμάχονται.

Τό Κ.Κ.Ε. δέν ἔχει ἀντιληφθεῖ ὅτι μαζί μέ τή Χρυσή Αὐγή θά πάει καί αὐτό φυλακή, ἐπειδή καλλιεργεῖ τό ταξικό μίσος;

Εἶναι ἀποκαλυπτικό αὐτό πού ὁ ἴδιος ὁ εἰσηγητής τοῦ νομοσχεδίου, ὑπουργός Δικαιοσύνης κ. Ρουπακιάωτης, προερχόμενος ἀπό τήν ΔΗΜ.ΑΡ. τοῦ κ. Κουδέλη, ὁμολογεῖ σέ συνέντευξή του στό Ἀθηναϊκό Πρακτορεῖο Εἰδήσεων, ὅτι δηλαδή τό νομικό πλαίσιο πού ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα, καί κυρίως τό Ἑλληνικό σύνταγμα μέ τό ἄρθρο 5 παράγραφος 2, κατοχυρώνουν πλήρως τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Συνεπῶς δέν χρειάζεται καμμία νέα νομοθεσία! Ἄρα ἡ στόχευση τοῦ νομοσχεδίου εἶναι καθαρά πολιτική καί αὐτό τό ὁμολογεῖ καί ὁ ἴδιος ὁ ὑπουργός. Στόχευσή τους εἶναι ἡ νεοταξική φίμωση τῶν Ἑλλήνων.

Ἐάν ἔχουν ἀπομείνει πολιτικοί, πού δέν ἔχουν στρατευθεῖ συνειδητά στή Νέα Τάξη, περιμένουμε νά ἀντιδράσουν.

Κυρίως ὅμως περιμένουμε νά ἀκούσουμε τή φωνή τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συλλογικά, καί νά δοῦμε τήν **ἐμπρακτὴ** ἀντίδρασή της **τώρα** (καί ὄχι μετά τήν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου).

Ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ἐπαινετές φωνές, ὅπως τῶν Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καί Καλαβρυτῶν, μέχρι στιγμῆς δέν ἀκούσαμε τίποτε. Ἐλπίζουμε ὅτι θά ὑπάρχουν καί ἄλλοι.

Πρέπει ὅμως νά ξυπνήσουμε καί νά δάλουμε φραγμό στό νέο φασισμό **τώρα**.

Μᾶς ἐτοιμάζουν φίμωτρο καί γύψο.

Θά τοὺς ἀφήσουμε;

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΥΤΗΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑ

του Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου,

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

«Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθνηται, Πάσχα τό καθαρτήριο καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ὁ Ἥλιος» (Ἀναστάσιμος Κανών, ὠδή δ').

Κατὰ τὴν ἔξοδό του ἀπὸ τὴν αἰγυπτιακὴ τυραννίδα ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς προσετάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ φάγη τὸν πασχάλιο ἀμνὸ (Ἐξ. ιβ' 3-10), ὁ ὁποῖος προετύπωνε τὸ ἀληθινὸ Πάσχα, «τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (πρὸβλ. Ἰω. α' 29) καὶ θυσιαζόμενον ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Τὴν Μ. Παρασκευὴ θά δοῦμε καὶ πάλι τὸν Κύριό μας ὑψωμένο ἐπάνω στοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, καταπληγόμενο καὶ πάσχοντα.

Ἡ Ὁρθόδοξος ἀγιογραφία τῆς Σταυρώσεως δὲν τὸν παριστᾷ ὡς ἓνα ταλαίπωρο διὰ σταυροῦ κατάδικο σὲ ἐπώδυνο καὶ ἀτιμωτικὸ θάνατο, ἀλλὰ ὡς τὸν Θεάνθρωπο Κύριο, πού πονᾷ καὶ πάσχει ὡς τέλειος ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πού ὡς Κύριος τῆς δόξης δεσπόζει τοῦ πόνου καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ καὶ προτιμᾷ ἀντὶ τοῦ «Ἰησοῦς Ναζωραῖος Βασιλεὺς Ἰουδαίων», τὴν γραφὴ «Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης».

Καὶ πράγματι, ὁ Κύριός μας ἀνέβηκε ἐκουσίως ἐπάνω στὸν Σταυρὸ ὡς Βασιλεὺς

πού θυσιάζεται γιὰ τοὺς ὑπηκόους Του. Συγχρόνως ὡς ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς πού τελεῖ τὴν μὴ ἀληθινὴ καὶ σώζουσα θυσία, πού ἀγιάζει τὸν σύμπαντα κόσμον. Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου τελεῖ τὴν λυτρωτικὴν γιὰ τὸν κόσμον θυσία. Αὐτὸς πού εἶναι συγχρόνως καὶ θῦμα καὶ θύτης. Θυσιάζει τὸν ἑαυτό Του ἀπὸ ἀπειρη ἀγάπη γιὰ τὸ πλάσμα Του. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης μᾶς λέγει ὅτι, ἂν καὶ θά μπορούσε μὲ ἀπλούστερο τρόπο νὰ μᾶς σώσει, προτίμησε αὐτὸν τὸν ἐπώδυνο καὶ ἀτιμωτικὸ θάνατο, γιὰ νὰ δείξει τὴν ἀπροσμέτρητη ἀγάπη Του πρὸς τὸ λογικὸ πλάσμα Του καὶ γιὰ νὰ μᾶς παρακινήσει νὰ μὴ προτιμοῦμε τίποτε περισσότερον ἀπὸ Αὐτόν.

Στὴν πρό τοῦ Πάθους Ἀρχιερατικὴ προσευχὴ Του ὁ Κύριος ἀναφέρει: «ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν» (Ἰω. ιζ' 19), πού σημαίνει, κατὰ τὸν ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας, ὅτι προσφέρω τὸν ἑαυτό μου θυσία, ὡς θῦμα ἁμωμοῦ, ἀφιερωμένο στὸν Θεό, στὸ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θυσιαστήριον, ὥστε διὰ τοῦ αἵματος τῆς θυσίας μου νὰ γίνουν ὅλοι οἱ μαθητὲς μου μέτοχοι τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας πού πηγάζει ἀπὸ αὐτὴν τὴν θυσία (PG 74, 544).

Στὴν συνέχεια οἱ ἀγιαζόμενοι πιστοὶ γίνονται καὶ αὐτοὶ θύματα ἅγια, ἀφιερωμέ-

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
στόν Διαδικτυακὸ Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
www.orthodoxnet.gr

Μερικὲς ἰστοσελίδες πού συνιστοῦμε νὰ ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,
www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

να στόν Θεό (Ίω. Χρυσ. ΕΠΕ 14, 592), ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος «παραστήσαι τά σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ» (Ρωμ. ιβ' 1).

Ὅμως, ἂν καί ὁ Κύριος ἔπαθε καί ἀπέθανε ὑπέρ τοῦ ἀγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, πολλοί ἔμελλε νά μείνουν ἀποξενωμένοι τῆς Χάριτός Του, τοῦ ἀγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας. Αὐτός ἦταν, κατά τόν ἅγιο Νικόδημο τόν Ἀγιορείτη, καί ὁ μεγαλύτερος πόνος Του. Γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος: Ἔλυπηθη τόσο πολύ βλέποντας τήν Ἱερουσαλήμ, ὥστε «ἔκλαυσε καί ἐθρήνησε διά τήν αἰχμαλωσίαν καί καταστροφήν ὅπου ἔμελλε νά πάθῃ ἀπό τούς Ρωμαίους...πόσο μάλλον τότε ἐλυπεῖτο καί ἔκλαιε δι' αὐτούς βλέποντας πῶς ἐσταύρωσαν Αὐτόν πού ἔμελλε νά τούς σώσῃ».

Ὅμως πολύ περισσότερο ἀπό τήν κακία τῶν σταυρωτῶν Του «ἐλύπει τήν ψυχήν τοῦ Κυρίου ἢ ἀχαριστία τῶν Χριστιανῶν, διότι ἐστοχάζετο πόσοι ἀπό αὐτούς τούς πιστούς καί ἐξαγορασμένους μέ τό αἷμα Του Χριστιανούς ἔχουν νά καταπατήσουν αὐτό τό πάντιμον αἷμα καί πάθος Του, πόσοι ἔχουν νά καταφρονήσουν τās ἐντολάς Του, πόσους ἔχει νά κερδίσῃ ὁ διάβολος» (Πνευμ. Γυμνάσματα, Μελέτη ΛΑ'). Γι' αὐτό καί πρὸς τίς γυναῖκες πού ἔκλαιαν βλέποντάς Τον νά αἶρη τόν Σταυρόν Του, ἔλεγε: «Μή κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλήν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καί ἐπί τά τέκνα ὑμῶν» (Λουκ. κγ' 28).

Καί πράγματι, ἡ ζωηφόρος θυσία τοῦ Κυρίου μας ἐπί τοῦ Σταυροῦ μένει ἀνενεργός, ἂν καί ἐμεῖς δέν συνεργήσουμε θυσιάζοντας καθ' ἡμέραν τό ἐγωϊστικό μας θέλημα, τίς ἐμπαθεῖς ἐπιθυμίες μας καί τίς ἀντίθεες κινήσεις τῆς ψυχῆς μας, καί καθιστώντας διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ τούς ἑαυτούς μας θυσία εὐάρεστη στόν Θεό.

Κατά τόν ἅγιο Αὐγουστῖνο, τρεῖς σταυροί ὑπῆρχαν στόν Γολγοθᾶ: Ὁ Σταυρός τοῦ Ἀναμαρτήτου, πού εἶναι ἀκατανόητος καί

ἀσύλληπτος στήν πεπερασμένη διάνοιά μας. Ὁ σταυρός τοῦ μετανοοῦντος ληστοῦ, πού προσιδιάζει σέ ὅλους τούς ἀγωνιζομένους Χριστιανούς, πού καθιστοῦν τόν ἑαυτό τους μέ τήν μετάνοιά τους ἀγία θυσία γιά τόν Θεό. Καί ὁ σταυρός τοῦ ἀμετανοήτου ληστοῦ, πού ἐγωϊστικά αἰρόμενος ἀποκλείει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν χαρά τῆς ὑποφωσκούσης ἐνδόξου καί λαμπροφόρου Ἀναστάσεως.

Ὁ Κύριός μας δέν ἔπαυσε μέχρι σήμερα νά ἀγωνιᾶ, νά πονᾶ καί νά φροντίζει γιά τήν σωτηρία μας. Τό λέγει πολύ ὁμορφα ὁ Ἰδιος: «Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι» (Ίω. ε' 17). Κατά τούς ἁγίους Πατέρας, ὁ Κύριος δέν ἔπαυσε νά προνοῆ γιά τά δημιουργήματά Του, νά τά συντηρῆ καί νά τά διακυβερνᾶ, κυρίως ὅμως νά φροντίζει γιά τόν ἀγιασμό τοῦ κατ' εἰκόνα Του πλασθέντος δημιουργήματός Του.

Στήν ἀγωνία αὐτή καί τόν πόνο τοῦ Κυρίου μας συμμετέχουν καί ὅλοι οἱ πιστοὶ δοῦλοι Του. Ὁ ἅγιος Σιλουανός ὁ Ἀθωνίτης δέν ἔπαυε καθ' ὅλη τήν ζωή του νά πονᾶ καί νά κλαίῃ ὑπέρ ὅλου τοῦ Ἀδάμ, δηλαδή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καί μάλιστα ὅσο περισσότερο ἀγιάζεται κάποιος, τόσο περισσότερο αὐξάνουν καί οἱ ὀδύνες του γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Πῶς λοιπόν καί σήμερα οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ μποροῦν νά ἡσυχάζουν, βλέποντας τήν ἁμαρτία καί τό σκότος νά κυριαρχοῦν; «Ἀθυμία κατέσχε με ἀπό ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τόν νόμον σου», ἀνακράζουν θρηνητικά μαζί μέ τόν προφητᾶνακτα Δαυίδ (Ψαλμ. 118). Ὁ πόνος τους γίνεται πιό βαθύς, καθώς βλέπουν νά λιγοστεύῃ ἡ πίστις στόν Ἀναστάντα Χριστό. Ἀκόμη, καθώς βλέπουν νά «βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως παρά κριτῶν ἀδίκων» κατά τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης, ὁ ὁποῖος μέσω τῆς Πανθηρησκείας ἐξισοῦται μέ τούς πλάτωνους «θεούς» τῶν ἐθνῶν, καί κατά τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου. Περνᾶ ἡ Μ.

Ἐβδομάδα καί τό Ἅγιον Πάσχα, χωρίς τήν συγκλονιστική αἴσθησι, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Θεός, ὁ Ἐνανθρωπήσας προαιώνιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, πάσχει, σταυροῦται, ἀποθνήσκει καί θάπτεται ὡς ἄνθρωπος θνητός, γιά νά μᾶς ἀναστήσῃ ἀπό τήν φθορά καί τόν θάνατο ὡς Θεός ἀθάνατος, ὅτι σηκώνει ὡς φιλόανθρωπος τήν καθημερινή μας ταλαιπωρία καί τόν καθημερινό μας ποικιλότροπο θάνατο, ὥστε ἔμεῖς νά ζοῦμε ἐλεύθεροι ἀπό τήν ἀπελπισία καί τὰ ἀδιέξοδα.

Διότι ἡ τελική προᾶξις τῆς ἱστορίας δέν εἶναι ὁ σταυρός, τό πάθος, ἡ ἀγωνία καί ὁ πόνος. Εἶναι ἡ ἀνάστασις.

Ἐὸ Κύριός μας, ἀφοῦ ἀπέθανε ἐπί τοῦ Σταυροῦ, μετά τρεῖς ἡμέρες ἀναστήθηκε καί ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα μέ τό ὑπέρλαμπρο Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του, χαρίζοντας τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεώς Του σέ ὅσους συμπορεύονται καί συσταυρώνονται καθημερινά μαζί Του. Καί ἡ ἀκλόνητη πίστις στόν Χριστό εἶναι σταυρός καί ἀνάστασις.

Τό ἀδιαμφισβήτητο ἱστορικό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου διαλύει ὅλα τὰ σκότη τῆς ἁμαρτίας, τοῦ πόνου καί τοῦ θανάτου. «Χριστός ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν οὐκέ-

τι ἀποθνήσκει, θάνατος Αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει» (Ρωμ. στ' 9).

Ἄς ἀφήσουμε καί ἔμεῖς, ἀδελφοί, τὰ νεκρά ἔργα τῆς ἁμαρτίας, ἅς καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτούς μας μέ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, ἅς προσφέρουμε τό σῶμα καί τήν ψυχή μας καθαρά ἀπό κάθε μολυσμό, ἅς τρέξουμε νά ἐνωθοῦμε μέ τόν μόνο Νικητή τοῦ θανάτου καί τῆς ἁμαρτίας, γιά νά γευθοῦμε καί ἔμεῖς τήν ἀτελεύτητη χαρά τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἰδίως σήμερα πού ὅλα μᾶς φαίνονται χωρίς φῶς, χωρίς ἐλπίδα, χωρίς προοπτική.

Συγχρόνως, ἅς μή παύσουμε νά ἀγωνιοῦμε καί νά πενθοῦμε γιά τοὺς «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου καθημένους» ἀδελφούς μας, παρακαλώντας τόν Κύριο τῆς Δόξης νά ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους, ὥστε νά καταλαμφοῦν καί αὐτοί ἀπό τό ἄκτιστο Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του καί ὅλοι μαζί νά δοξάζουμε εἰς αἰῶνας αἰῶνων τόν Ἀναστάντα Κύριο καί Θεό μας, γευόμενοι τήν ἀνέκφραστο γλυκύτητα, τήν «πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν», τῆς ἐνώσεως μαζί Του.

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2013

Γίνεται εἰρήνη μέ ἁμαρτωλό συνεταιρισμό;

– Γέροντα, οἱ σύλλογοι εἰρήνης πού ἰδρύνονται ἀπό διάφορα κράτη βοηθοῦν γιά τήν εἰρήνη στόν κόσμο;

– Ἐξαορτᾶται. Εἶναι καί μερικοί πού ξεκινοῦν μέ καλή διάθεση. Ἀλλά, ὅταν μαζεύονται τί μάγοι, τί πυρολάτρες, τί Προτεστάντες, ἕνα σωρό –ἄκρη δέν βρῖσκεις– γιά νά φέρουν τήν εἰρήνη στόν κόσμο, πῶς νά βοηθήσουν; Ὁ Θεός νά μέ συγχωρέσῃ, αὐτά εἶναι κουρελοῦδες τοῦ διαβόλου. Γίνεται εἰρήνη μέ ἁμαρτωλό συνεταιρισμό; Πῶς μπορεῖ νά ἔρθῃ ἡ εἰρήνη, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δέν συμφιλιωθοῦν μέ τόν Θεό; Μόνον ὅταν συμφιλιωθῇ ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό, ἔρχεται καί ἡ ἐσωτερική εἰρήνη καί ἡ ἐξωτερική. Γιά νά συμφιλιωθῇ ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό, πρέπει νά ἔρθῃ σέ συναίσθησι, νά μετανοήσῃ, νά ζῇ σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί τότε ἔρχεται ἡ Χάρις καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ μέσα του, ὁπότε μπορεῖ νά βοηθήσῃ καί γιά τήν εἰρήνη γύρω του.

Ἀπό τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἁγιορείτου, *Λόγοι Β', Πνευματική Ἀφύπνισι*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σσ. 355-356.

ΑΣ ΤΟΛΜΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΑ ΔΕΣΜΑ*

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Πατέρες,
Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ὅταν ἐμφανίζεται νέα αἵρεσις, πού δημιουργεῖ σύγχυσις στή πίστει, οἱ ποιμένες κάθε ἐποχῆς, ἐπιβεβαιοῦντες ὅσα κατά τήν χειροτονία τους ὑποσχέθηκαν, προβαίνουν στήν ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς αἵρέσεως, διά νά περιχαρᾶσθουν καί ὀριοθετήσουν τήν Ὁρθόδοξο πίστι, ὥστε νά διακρίνεται ἀπό τήν πλάνη τῶν αἵρετικῶν καί μέ τόν τρόπο αὐτό νά προφυλάξουν τούς πιστούς ἀπό τήν λύμη τῆς κακοδοξίας.

Στίς ἡμέρες μας, Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε καί Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί, ἐφανίσθηκε ὡς ἓνα ἀπό τά σημεῖα τῶν ἐσχάτων καιρῶν καί ὡς «λύκος βαρῦς μή φειδόμενος τοῦ ποιμνίου»¹ ἡ παναίρεση τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθηρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Διά τόν λόγον αὐτόν, ἐκφράζοντες τήν ἀγωνία μας, ἀπευθυνόμεθα πρός Σᾶς, τό Σεπτόν Σῶμα τῶν Ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς τό ἀνώτατο καί ἀρμόδιο διοικητικό ὄργανο τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἰκετευτικῶς καί ταπεινῶς παροτρύνοντας καί προτείνοντας ὅπως ἐμεῖς, οἱ Ἐπίσκοποι-ποιμένες, εἰς τό

ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου, Ζωοποιοῦ καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐν τρισίν ὑποστάσει Ζῶντος Θεοῦ, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναλάβωμεν τάς εὐθύνas μας ἐναντι Αὐτοῦ καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ Του καί ἀρθῶμεν στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί συγκαλέσωμεν Τοπική Σύνοδο, ἡ ὁποία καθηκόντως ὀφείλει νά προχωρήσει στήν ἐπίσημο συνοδική καταδίκη τῆς εἰρημένης κακοδοξίας καί δεινῆς αἵρέσεως.

Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν ἀδήριτη τήν ἀνάγκη συγκλήσεως τοιαύτης Τοπικῆς Συνόδου, περιγράφονται κατωτέρω:

Ἐπισημαίνεται ὡς γνωστόν, ἔχει καταγνωστεῖ ὡς παναίρεση ὑπό τοῦ συγχρόνου ἁγίου γέροντος τῆς ἀδελφῆς Ἁγιοσαβδιτικῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς καί Οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου Ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός Ἰουστίνου Πόποβιτς, ὁ ὁποῖος στό ἐξαίρετο σύγγραμμά του «Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός» σημειώνει: «Ὁ Οἰκουμενισμός εἶναι κοινόν ὄνομα διά τούς ψευδοχριστιανισμούς, διά τάς ψευδοεκκλησίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Μέσα του εὐρίσκεται ἡ καρδιά ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν οὐμανισμῶν μέ ἐπικεφαλῆς τόν Παπισμό. Ὅλοι δέ αὐτοί οἱ ψευδοχριστιανισμοί, ὅλοι οἱ ψευδοεκκλησῖαι δέν εἶναι τίποτε ἄλλο

* Πρόκειται γιά τή βαρυσήμαντη ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ πρός τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο καί τά μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ ἡμερομηνία 8 Μαΐου 2013 καί ἀρ. πρωτοκόλλου 525. Ὁ Μητρ. Πειραιώς ζητεῖ Σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας μέ θέμα τήν καταδίκη τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Σημ. «Π»: Ἡ «Π» διετήρησε τήν ὀρθογραφία τοῦ πρωτοτύπου κειμένου.

1. Πράξ. 20, 29.

παρά μία αίρεσις παραπλεύρως εἰς τήν ἄλλην αίρεσιν. Τό κοινόν εὐαγγελικόν ὄνομά τους εἶναι ἡ παναίρεσις»².

Πηγὴ καὶ μήτρα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τυγχάνει ἡ Μασονία, πού προωθεῖ δι' αὐτοῦ τήν παγκόσμια θρησκεία τοῦ Ἑωσφορισμοῦ, ὅπως καὶ τῆς Μασονίας πηγὴ καὶ μήτρα εἶναι ὁ φρικώδης διεθνῆς Σιωνισμός³ ὁ ὁποῖος μετέλλαξε τόν θεῖσμόν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν Προφητῶν σέ αἰσχιστο Ἑωσφορισμό μέ τήν δαιμονική Καμπάλα καὶ τό χυδαῖο Ταλμούδ, ἔργα τῶν δαιμονίωντων Ραβδίων τοῦ ἐκπεσότος Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τῆς ἰδεοληψίας τους περί τῆς διά τοῦ ἀναμενομένου εἰσέτι ψευδομεσσίου παγκοσμίου κυριαρχίας καὶ διακυβέρνησης.

Ἐο Οἰκουμενισμός κινεῖται σέ δύο ἐπίπεδα· σέ διαχριστιανικό καὶ σέ διαθρησκειακό.

Ἔτσι, διαμορφώνεται ὁ διαχριστιανικός οἰκουμενισμός καὶ ὁ διαθρησκειακός οἰκουμενισμός, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν δύο ἀπό τίς βασικές κατευθύνσεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἐο μὲν **διαχριστιανικός** οἰκουμενισμός προωθεῖ τήν ἔνωση τῶν διαφόρων χριστιανικῶν αἱρέσεων (Παπικῶν, Προτεσταντῶν, Ἀγγλικανῶν, Μονοφυσιτῶν) μέ τήν Ὁρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία μέ τό κριτήριο τοῦ δογματικοῦ μινιμαλισμοῦ. Σύμφωνα μέ τήν οἰκουμενιστική ἀρχή τοῦ «διαχριστιανικοῦ δογματικοῦ συγκρητισμοῦ» οἱ δογματικές διαφορές μεταξύ αίρετικῶν καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ἀπλῶς τυπικές παραδόσεις καὶ πρέπει νά παρακάμπτονται γιά τό καλό τῆς ἐνότητος τῆς

Ἐκκλησίας», ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἐκφράζεται μέ τήν ποικιλία διαφόρων μορφῶν καὶ θέσεων. Ἐο δέ **διαθρησκειακός** οἰκουμενισμός, θεωρώντας ὅτι σέ ὅλες τίς θρησκείες ὑπάρχουν θετικά στοιχεῖα, προωθεῖ τήν ἔνωση μεταξύ αὐτῶν καὶ κυρίως μεταξύ τῶν λεγομένων τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν τοῦ κόσμου, τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Μουσουλμανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, δηλ. προωθεῖ τήν λεγομένη «πανθρησκεία». Σύμφωνα μέ τήν οἰκουμενιστική ἀρχή τοῦ «διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ» πρέπει νά προβάλλονται τά δῆθεν «κοινά θεολογικά σημεῖα», πού ὑπάρχουν σέ ὅλες τίς «μονοθεϊστικές θρησκείες», ὥστε νά οἰκοδομηθῇ ἡ θρησκευτική ἐνότητος τῆς Οἰκουμένης.

Ἐο Οἰκουμενισμός, διά νά ὑλοποιήσῃ τούς στόχους του, ἐφευρίσκει διάφορες θεωρίες, ὅπως τίς κακοδοξίες περί «Διευρυμένης Ἐκκλησίας, ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, βαπτισματικῆς θεολογίας, Παγκοσμίου ἀοράτου Ἐκκλησίας, τῶν κλάδων, τῶν δύο πνευμόνων, τοῦ δογματικοῦ μινιμαλισμοῦ καὶ μαξιμαλισμοῦ, τῆς μεταπατερικῆς, νεοπατερικῆς, συναφειακῆς αἱρέσεως, τῆς εὐχαριστιακῆς θεολογίας, τῆς μετασυνοδικῆς θεολογίας, τῶν ἐλλειμματικῶν καὶ μὴ πλήρων «Ἐκκλησιῶν», τῆς περιεκτικότητος, τῆς ἐλλειμματικῆς καὶ μὴ πλήρους μυστηριολογίας, τῆς μετατροπῆς τῆς οἰκονομίας σέ ἀκρίβεια καὶ δόγμα», οἱ ὁποῖες, βεβαίως, τυγχάνουν ξένες καὶ ἀλλότριες τῆς Ὁρθοδόξου Δογματικῆς διδασκαλίας καὶ θεολογίας⁴.

Ἐο Οἰκουμενισμός προβάλλει τούς συγ-

2. Ἁγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενισμός, Θεσσαλονίκη 1974, σ. 224.

3. Μητρο. Πειραιῶς Σεραφεῖμ, *Ποιμαντορική ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας* 2013, Ἀρχιμ. Χαράλάμπους Βασιλοπούλου, Ἐο Οἰκουμενισμός χωρὶς μάσκα, ἐκδ. Ὁρθοδόξου Τύπου, Ἀθήναι 1988, σσ. 43-45, 107-108, Σύναξις Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, *Διακήρυξις διὰ τήν Μασονίαν*, [http://www. impantokratoros.gr/67D9F5DFel.aspx](http://www.impantokratoros.gr/67D9F5DFel.aspx).

4. Μητρο. Πειραιῶς Σεραφεῖμ, *Ποιμαντορική ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας* 2013.

χρόνους μεθοδευμένους και ἐπιτηδευμένους ἀτέρμονες οἰκουμενιστικούς θεολογικούς διαλόγους, στους ὁποίους κυριαρχεῖ ἡ ἔλλειψη ὀρθοδόξου ὁμολογίας, ἡ ἔλλειψη εἰλικρινείας τῶν ἑτεροδόξων, ὁ ὑπερτονισμός τῆς ἀγάπης καὶ ὁ ὑποτονισμός τῆς ἀληθείας, ἡ ἀπόκρυψη καὶ ἡ παραποίηση τῶν Γραφικῶν χωρίων, ἰδίᾳ τοῦ κατὰ Ἰωάννην «ἵνα ἔν ὧσιν καθὼς ἡμεῖς» (Ἰω. ΙΖ' 11), ἡ πρακτικὴ τοῦ νὰ μὴ συζητοῦνται αὐτὰ πού χωρίζουν, ἀλλὰ αὐτὰ πού ἐνώνουν, ἡ ἀμβλυνση τῶν ὀρθοδόξων κριτηρίων, ἡ ἀμοιβαία ἀναγνώριση ἐκκλησιαστικότητας, ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἰερωσύνης, Χάριτος, μυστηρίων, ὁ διάλογος ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ἡ ἀμνήστευση, ἀθώωση καὶ ἐπιδράβευση τοῦ Δούρειου Ἴππου τοῦ Παπισμοῦ, τῆς ἐπαράτου καὶ δαιμονικῆς Οὐνίας, ἡ συμμετοχὴ στό παμπροτεσταντικὸ λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν» ἢ μᾶλλον τῶν αἰρέσεων, ἡ ὑπογραφή κοινῶν ἀντορθόδοξων ἀνακοινωθέντων, δηλώσεων καὶ κειμένων δίχα Συνοδικῆς διαγνώμης καὶ ἀποφάσεως, ὡς ἀπεδείχθη στὴν τακτικὴ ΙΣΙ τοῦ Ὀκτωβρίου 2009 (π.χ. Λίμα Περού Νοτίου Ἀμερικῆς 1982, Βαλαμάνδ Λιβάνου 1993, Σαμπεζύ Ἑλβετίας 1994, Porto Alegre Βραζιλίας 2006, Ραβέννας 2007 κ.α.) καὶ οἱ συμπροσευχές⁵.

Ὁ Οἰκουμενισμός υἱοθετεῖ καὶ νομιμοποιεῖ ὅλες τίς αἰρέσεις ὡς «Ἐκκλησίες» καὶ προσβάλλει τὸ δόγμα τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀναπτύσσει, διδάσκει καὶ ἐπιβάλλει νέο δόγμα περὶ Ἐκκλησίας, νέα ἐκκλησιολογία, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία καμμία Ἐκκλησία δὲν δικαιούται νὰ διεκδικήσῃ ἀποκλειστικά γιὰ

τόν ἑαυτὸ τῆς τὸν χαρακτήρα τῆς Καθολικῆς καὶ ἀληθινῆς Ἐκκλησίας. Κάθε μία εἶναι ἓνα κομμάτι, ἓνα μέρος, ὄχι ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία. Ὅλες μαζί ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησία. Μὲ τὸν τρόπο, ὅμως, αὐτὸ γκρεμίζει τὰ ὅρια μεταξύ ἀληθείας καὶ πλάνης, Ὁρθοδοξίας καὶ αἰρέσεως καὶ ἐπιδίδεται ἄριστα στό ἀγώνισμα τῆς κατεδαφίσεως τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ Οἰκουμενισμός ἐξισώνει ὅλες τίς θρησκείες μὲ τὴν μοναδική, θεόθεν ἀποκαλυφθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἀναστάνα Χριστὸ θεοσέβεια, θεογνωσία καὶ κατὰ Χριστὸν ζωὴ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ, ἀναιρεῖ τὸ δόγμα τῆς μοναδικῆς ἐν τῷ κόσμῳ σωτηριώδους ἀποκαλύψεως καὶ οἰκονομίας τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ πραγματώσεως τοῦ σωτηριώδους Αὐτοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν Μία καὶ Μοναδική, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ ἐνεργοῦντος σὲ Αὐτὴ Ἁγίου Πνεύματος. Ὡς ἐκ τούτου συνεπάγεται ἀναμφιδόλως ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός καθίσταται στίς ἡμέρες μας ἡ μεγαλυτέρα ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσις ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἐπειδὴ ἐξισώνει ὅλες τίς θρησκείες καὶ τίς πίστεις⁶.

Μὲ πόνο καὶ θλίψη διαπιστώνεται ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός ἔχει αἰχμαλωτίσει μὲ ἀλυσίδες καὶ δεσμά ὅλες σχεδὸν τίς τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ τίς Ἱεραρχίες τους, οἱ ὁποῖες λατινοφρονοῦν καὶ οἰκουμενίζουν μὲ φωτεινὲς ἐξαιρέσεις τὰ Σεπτὰ Πατριαρχεῖα τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ὅπως ἐν τοῖς πράγμασι ἀποδεικνύουν ἀνήκουστες, ἀνιστόρητες, πρωτοφανεῖς καὶ καινοφανεῖς οἰκουμενιστικὲς πράξεις καὶ ἐνέργειες, πραχθέντα καὶ λεχθέντα τους⁷.

5. Ὁ Οἰκουμενισμός, ἔκδ. Ἰ. Μ. Παρακλήτου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 2004, σσ. 11-18.

6. Σύνναξις Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, Ἰούλιος 2009, σσ. 23-24.

7. Πρωτοπρεσβ. Θεόδωρος Ζήσης, «Κινδυνεύει τώρα σοβαρὰ ἡ Ὁρθοδοξία», Θεοδρομία Θ1 (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2007) σσ. 94-98.

Τό τραγελαφικόν ὁμως γιά τούς Ὁρθοδόξους οἰκουμενιστάς εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἀποδίδουν τίτλους ἐκκλησιαστικότητας στούς πρόδηλα κακοδόξους αἰρετικούς, δέν τολμοῦν, συνεπεῖς πρός τίς διακηρύξεις τους, τήν μαζί τους μυστηριακή διακοινωνία, γιατί γνωρίζουν ὅτι ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς θά ἀπωλέσουν ἄμεσα τήν ἐκκλησιαστική τους ἰδιότητα. Αὐτό δέν ἀποτελεῖ τήν πλέον κραυγαλέα ἀπόδειξη τῆς κακοδοξίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Ἄν πράγματι πιστεύουν τίς ἀπαράδεκτες καί προκλητικές τους διακηρύξεις, ἄς τό τολμήσουν λοιπόν, γιατί ἄλλως ἀποδεικνύουν μέ τήν στάση τους τήν ἀνυπαρξία τῶν τίτλων ἐκκλησιαστικότητος, πού ἀποδίδουν στούς ψευδεπισκόπους τῶν κακοδόξων.

Ἐπίσης, δυστυχῶς, ἐπέτυχε ἐσχάτως τήν ἀθρόα μεταβολή τῆς μακροβίωνης καί δισχιλιετοῦς ἀγιοπατερικῆς καί ἱεροκανονικῆς πορείας τόσο τῆς Μητροῦς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς εὐσεβοῦς πηγῆς τοῦ Γένους, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου⁸ (ἀπό τό 1964) ὄσων καί ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν σέ οἰκουμενιστική στάση ζωῆς. Ἀλλά, καί ἡ Κιβωτός τῆς Ὁρθοδοξίας, τό Περιβόλι τῆς Παναγίας, τό Ἅγιον Ὄρος δέν παρέμεινε ἀλώδητο καί ἀνεπηρέαστο.

Ἐπίσης, ὁ Οἰκουμενισμός ἔχει διαβρώσει καί τίς Θεολογικές Σχολές, στίς ὁποῖες δέν διδάσκεται πλέον ἡ Ὁρθοδοξοπατερική Θεολογία, ἀλλά ἐδραιώνεται ἀνοικτά, πλέον, μέ τόν πιό πανηγυρικό καί ἐπίσημο τρόπο ἡ οἰκουμενιστική θεολογία.

Ἐπίσης, ὁ Οἰκουμενισμός εἰσχώρησε καί στά νέα θρησκευτικά βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ καί τοῦ Γυμνασίου καί εἶναι ὁ κύριος ὑπεύθυνος διά τήν ἐφαρμογή τοῦ νέου πιλοτικοῦ προγράμματος σπουδῶν στήν ἐκπαίδευση, ἀπαιτώντας τήν ἀλλαγὴ τοῦ κατηχητικοῦ καί ὁμολογιακοῦ χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν σέ θρησκευτολογικό καί πανθρησκειακό.

Ἡ ἐξάρτηση ἀπό τόν Οἰκουμενισμό συνεχίζει νά αὐξάνεται, διότι ὑπάρχει α) ἀπουσία κατηχήσεως τῶν πιστῶν σέ θέματα πίστεως, β) τρομερή ἔλλειψη μέσων γνησίας καί ἀντικειμενικῆς ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί γ) ἐκκοσμίκευση κλήρου καί λαοῦ⁹.

Ἐπίσης, ὁ Οἰκουμενισμός ἀμφισβητεῖ ἔμπρακτα τήν ὀρθοδοξοπατερική μας παράδοση καί Πίστι, σπέρνει τήν ἀμφιβολία καί τήν σύγχυση στίς καρδιές τοῦ ποιμνίου καί κλονίζει πολλούς φιλοθέους ἀδελφούς, ὀδηγώντας σέ διαιρέσεις καί σχίσματα (π.χ. παλαισημερολογισμός, ἀποτείχιση) καί παρασύρει ἓνα μέρος τοῦ ποιμνίου στήν πλάνη καί δι' αὐτῆς στόν πνευματικό ὄλεθρο¹⁰.

Ἐπίσης, ὁ Οἰκουμενισμός ἐν τέλει ἀποτελεῖ μέγιστο ποιμαντικό καί σωτηριολογικό πρόβλημα, διότι κλονίζει συθέμελα, ἀκυρώνει τήν σωτηρία καί τήν κατά Χάρη θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κίνδυνος, βεβαίως δέν ἀφορᾷ στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δέν πρόκειται νά καταστραφῆ, ἀφοῦ εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, ἔχει Κεφαλή τόν Χριστό, εἶναι ὁ Χριστός ὁ εἰς τούς αἰῶνας ἐπεκτεινόμενος «καί πύλαι Ἄδου, οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»¹¹, ἀλλά

8. Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Μεταλληνός, «Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί Οἰκουμενισμός», ἐν *Οἰκουμενισμός. Γένεση-Προσδοκίες-Διαψεύσεις*, Πρακτικά διορθοδόξου ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, Αἴθουσα Τελετῶν Α.Π.Θ., τ. Α', ἐκδ. *Θεοδρομία*, σσ. 233-250.

9. Ὁ.π., σσ. 124-126.

10. Σύνταξις Ὁρθοδόξων Κληρικῶν καί Μοναχῶν, *Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*, Ἰούλιος 2009, σσ. 25-26.

11. Ματθ. 16, 18.

στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, στούς πιστούς, οἱ ὅποιοι κινδυνεύουν νά χαθοῦν, ὅταν χαθεῖ ἡ ὀρθή πίστη, ἡ Ὁρθοδοξία, καί ἐπικρατήσουν ἡ αἵρεση καί ἡ πλάνη¹².

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Σύνοεδροι,

Μετά τήν ἀνωτέρω παρουσίαση τοῦ φαινομένου τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῶν κινδύνων καί τῶν τραγικῶν συνεπειῶν του τόσο στήν δογματική ὅσο καί στήν σωτηριολογική διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, διαπιστώνομε ὅτι ὄντως τώρα κινδυνεύει σοβαρά ἡ Ὁρθοδοξία. Ταπεινῶς φρονοῦμε ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὅσο τό δυνατόν συντομότερα σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιά νά ἐξετάση καί ἐρευνήση τά ἀνωτέρω καυτά καί φλέγοντα θέματα, πάντοτε ὑπό τό φῶς τῆς Ἁγιογραφικῆς, Ἁγιοπατερικῆς καί Ἱεροκανονικῆς διδασκαλίας καί παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, νά λάβῃ καταδικαστική ἀπόφαση ἐναντίον τόσο τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὅσο καί τῶν ἀκολουθούντων, διδασκόντων καί μεταλαμπαδεύόντων τήν παναίρεση αὐτή, γιά νά παύσουν τά σκάνδαλα καί ἡ σύγχυση κλήρου καί λαοῦ. Τοῦτο ἄλλωστε θά ἀποδείξει ὅτι παραμένομε ἐπί τῶν ἐπάλξεων καί εἴμεθα συνεπεῖς στούς φρικτούς ὄρκους πού ἐδώσαμε κατά τήν χειροτονία μας, ἐφαρμοζόντας στήν πράξη τήν σχετική ἀπόφαση, πού ἔχομε λάβει στίς συνεδρίες τῆς 15ης-16ης Ὀκτωβρίου 2009.

Ὅθεν, Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Συνεπίσκοποι, οὕτω ποιοῦντες μέγα καλό θά προξενήσωμε στήν

Ἁγία Ὁρθοδοξία μας, στό Ἔθνος μας, στόν περιούσιο λαό τοῦ Θεοῦ καί μεγάλη χαρά θά γίνῃ στόν Οὐρανό καί στήν γῆ. Τό δέ μνημόσυνό μας θέλει μείνει στόν αἰῶνα, τῶν ὀνομάτων μας γραφομένων ἐν Βίβλῳ Ζωῆς, συγχωρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐσθιδίσουμε ἐνωμένοι στόν ἀγῶνα τῆς Ὁμολογίας τῆς Πίστεως καί εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ Οἰκουμενισμός «οὐ κατισχύσει τῆς Ἐκκλησίας», κατά τήν ἀψευδῆ ρῆσιν τοῦ Κυρίου μας, «πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Ἐσθολμήσουμε, Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι καί περιπόθητοι ἅγιοι Ἀδελφοί, νά σπάσωμε τά οἰκουμενιστικά δεσμά, νά βγοῦμε ἀπό τήν οἰκουμενιστική φυλακή καί νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆ θείᾳ δυνάμει καί Χάριτι τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἐπόμενοι τοῖς Ἁγίοις Πατράσι».

Διά ταῦτα ταπεινῶς προτείνομε νά ἀποστείλητε σχετική αἴτηση ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας καί νά τήν ὑποβάλλητε στόν Μακαριώτατο Πρόεδρο τῆς ΔΙΣ ὥστε κατά τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6, ἐδαφ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» Αὕτη νά προβῇ σέ ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας γιά τήν Συνοδική κατάγνωση καί καταδίκη τοῦ συγκρητιστικοῦ οἰκουμενισμοῦ, τῆς δεινῆς αὐτῆς παναιρέσεως τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀδελφός

Ὁ Μητροπολίτης
† Πειραιῶς Σεραφεῖμ

12. Πρωτοπρεσβ. Θεόδωρος Ζήσης, «Κινδυνεύει τώρα σοβαρά ἡ Ὁρθοδοξία», *Θεοδρομία* Θ1 (Ἰανουάριος-Μάρτιος 2007) σσ. 89-94.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΩΝ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ» ΚΑΙ Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΜΟΥ»

του Νίκου Χειλαδάκη, Δημοσιογράφου-Συγγραφέως-Τουρκολόγου

Κάποτε σέ μιιά άλλη έποχή, όταν γίνονταν συγκεντρώσεις τών δημοκρατικών και άριστερών, ύπηρχαν οί αντισυγκεντρώσεις και οί διάφοροι βαλτοί και παρακρατικοί πού δημιουργοΰσαν έπεισόδια πάντα σέ βάρος τών διαδηλωτών, διαλύοντας τίς συγκεντρώσεις τους συχνά μέ άγριο ξύλο. Ήταν ή έποχή τής μαύρης λογοκρισίας άπέναντι σέ κάθε τι πού ήταν αντίθετο σέ έν άκρως συντηρητικό και αυταρχικό σύστημα.

Ποτέ δέν μπορούσα νά φανταστῶ ότι θά έρχονταν κάποια έποχή πού ό φασισμός θά άλλαζε μάσκα και θά αντιστρέφονταν ένάντια σέ κάθε τί πού θά τολμοΰσε νά ύποστηρίξει πατριωτικές θέσεις, νά μιλήσει ύπέρ του έλληνισμού και κατά τής άγριας σύγχρονης νεοταξικής λεηλασίας σέ κάθε τί έλληνορθόδοξο, ένῶ μιιά στυγνή λογοκρισία κατευθυνόμενη από μιιά σειρά άθλιών ΜΜΕ (κανάλια, έφημερίδες, περιοδικά) σέ ένα όργιο παραπληροφόρησης θά καταπίεζε μέχρις έξόντωσης κάθε αντίθετη φωνή πού θά τολμοΰσε νά κάνει τό αυτονόητο, δηλαδή νά περιγράψει μιιά κατάσταση πού ζοΰμε καθημερινά. Μιιά πραγματικότητα μέ έκατομμύρια λαθρομετανάστες, άδίστακτους φανατικούς μουσουλμάνους πού είναι έτοιμοι ανά πᾶσα στιγμή μέ τό κατάλληλο έρέθισμα νά πιοΰν τό αίμα κάθε «άπιστου» (όρα Συρία). Τό αποκορύφωμα όλων αυτών είναι τό φασιστικό «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο πού πολιτικοποιεί άπόψεις και πού θά ζήλευαν οί διάφοροι Χίτλερ, Μουσολίνι, Στάλιν, κ.λπ.

Τό 65% τών τροφίμων στίς έλληνικές φυλακές είναι άλλοδαποι, τά μεγαλύτερα και πιό στυγνά έγκλήματα πού έχουν γίνει

τίς τελευταίες δύο δεκαετίες έχουν γίνει από άλλοδαπούς, ένῶ διάφορες συμμορίες άλλοδαπών λυμαινόνται όλόκληρες περιοχές τών μεγάλων άστικών κέντρων σέ σημείο πού δέν μπορεί κανείς νά κυκλοφορήσει άμέριμνος μετά από κάποια ώρα.

Βέβαια, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ότι ή προώθηση όλου αυτου του άπελπισμένου κόσμου στήν χώρα μας έγινε σκόπιμα άφ' ενός για νά πλουτίσουν κάποιοι άπατεῶνες επιχειρηματίες μέ τήν μαύρη εργασία τους και άφ' έτέρου για νά άλλοιωθει ή σύνθεση του έγχώριου πληθυσμοΰ, έτσι ώστε νά έλέγχεται καλύτερα και νά μήν μπορεί νά ένωθει για νά αντιδράσει σέ όλη αυτή τήν νεοταξική θύελλα.

Τώρα όποιος όμιλει γι' αυτά θά μπαίνει... μέσα. Έτσι έφτασαν στό έσχατο σημείο τής φασιστικής τους συμπεριφορᾶς νά θέλουν νά επιβληθοΰν μέσω διαταγμάτων. Τύφλα νάχουν όλοι οί προηγούμενοι δικτάτορες από τούς σημερινούς «δημοκρατικούς» «άριστερους» και «προοδευτικούς», πού έχουν κατεξυτελίσει κάθε έννοια δημοκρατικότητας.

Ήλλά ό φασισμός τών «δημοκρατικών» δέν σταματᾶ έδῶ. Πλέον δέν κρατοΰν κανένα πρόσχημα και έτοιμάζονται νά στείλουν στίς φυλακές όποιον θά τολμήσει νά προασπιστεί τά δικαιώματα τών έλλήνων πολιτών γιατί άκριβῶς θά είναι... έλληνικής καταγωγής. Ένας σκληρός **άνθελληνικός ρατσισμός** από τούς «αντιρατσιστές» τής νέας Τάξης, πού σιχαίνεται κάθε ιστορική αναφορά ή όποια είναι ύπέρ του έλληνισμού, ένῶ σέ κάθε ευκαιρία άπαξιώνει μέ ευχαρίστηση κάθε έλληνορθόδοξο χριστιανικό σύμβολο.

Σήμερα ο φασισμός έχει βρει τους πιο αξίους εκπροσώπους του και αυτοί είναι τα αποκαλούμενα «προοδευτικά» «δημοκρα-

τικά» κόμματα. Δημοκρατία με διατάγματα και έλευθερία με ποινικοποίηση των ιδεών είναι τό κατάντημά τους.

ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΑΠΟ ΤΟ «ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ» ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ*

Βαρύτερες ποινές προβλέπει τό λεγόμενο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης για τήν «Καταπολέμηση των έκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας». Όπως αναφέρεται, οί ρατσιστικές συμπεριφορές και πράξεις τιμωρούνται ακόμα και μέ φυλάκιση τουλάχιστον 6 μηνών και χρηματική ποινή 5-20 χιλιάδων ευρώ.

Μέ φυλάκιση και χρηματικά πρόστιμα θά τιμωρούνται όσοι δημόσια, προφορικά ή διά του Τύπου, μέσω του διαδικτύου ή μέ οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, παροτρύνουν, προκαλούν ή διεγείρουν, σέ βιαιοπραγίες ή μίσος κατά προσώπων ή ομάδων προσώπων πού προσδιορίζονται μέ βάση τή φυλή, τό χρώμα, τή θρησκεία, τίς γενεαλογικές καταβολές, τήν έθνική ή έθνοτική καταγωγή, τόν γενετήσιο προσανατολισμό, τήν ταυτότητα φύλων.

Μέ απόφαση του Έργου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά περίπτωση, σωρευτικά ή διαζευκτικά θά μπορούν νά επιβάλλονται σέ νο-

μικό πρόσωπο ή σέ ένωση προσώπων οί ακόλουθες κυρώσεις:

α) Διοικητικό πρόστιμο από δεκαπέντε (15.000) έως διακόσιες (200.000) χιλιάδες ευρώ.

β) Άνάκληση ή αναστολή τής άδειας λειτουργίας του για χρονικό διάστημα από έναν έως έξι μήνες ή απαγόρευση άσκησης τής επιχειρηματικής δραστηριότητας για τό ίδιο χρονικό διάστημα.

γ) Άποκλεισμός από δημόσιες παροχές, επιχορηγήσεις, ένισχύσεις, έπιδότησεις ή αναθέσεις έργων και ύπηρεσιών, προμήθειες, διαφημίσεις και διαγωνισμούς του δημοσίου ή των νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα για τό ίδιο χρονικό διάστημα. Η διοικητική κύρωση του στοιχείου θά επιβάλλεται πάντοτε, ανεξαρτήτως τής επιβολής άλλων κυρώσεων. Σέ περίπτωση ύποτροπής του νομικού προσώπου ή τής ένωσης προσώπων οί κυρώσεις των στοιχείων β' και γ' μπορεί νά έχουν όριστικό χαρακτήρα.

**Η Έλλάδα είναι μία χώρα πού παράγει Άγίους, ήρωες και προδότες.
Ευχόμεθα οί τελευταίοι νά είναι όσο τό δυνατόν λιγότεροι.**

* Άπό τό aktines.blogspot.gr/2013/05/blog-spot_21.html

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ*

του Φραγκούλη Φράγκου, στρατηγού έ.ά., έπιτίμου άρχηγού Γ.Ε.Σ.

Τό Κεμαλικό καθεστώσ και οί Νεότουρκοί άπό τό 1914 έως και τό 1923 μεθόδευσαν τήν έξόντωση και τήν έξαφάνιση τών χριστιανικών μειονοτήτων τής γεωγραφικής επικράτειας τής σημερινής Τουρκίας. 1134 έκκλησίες λεηλατήθηκαν, 960 σχολεία καταστράφηκαν, 815 κοινότητες έξαφανίστηκαν, 353.000 ζωές Έλλήνων χάθηκαν άπό τήν περιοχή του Πόντου.

Κάθε χρόνο τήν ήμέρα αυτή έκπληρώνουμε ένα ήθικό, ιστορικό και έθνικό καθήκον.

Πρόκειται για μία άπό τίς πιο μαύρες στιγμές τής Ιστορίας όχι μόνο για τούς Έλληνες αλλά και για τήν άνθρωπότητα όλόκληρη. Μέ τή Γενοκτονία τών Ποντίων άφανίστηκε άπό τίς πατρογονικές του έστίες ένα ζωηρό κομμάτι του έλληνισμού που πάλευε για τήν επιδίωσή του για περίπου 3000 χρόνια.

Ο όρος γενοκτονία δημιουργήθηκε τό 1945 άπό τόν Άμερικανό καθηγητή Λέμκιν λίγο πριν τή Δίκη τής Νυρεμβέργης για να περιγράψει τίς πρακτικές που χρησιμοποίησαν οί Ναζί για να έξοντώσουν τούς Έβραίους. Έτσι, χρησιμοποιείται άπό τότε για να άποδώσει τήν προσπάθεια έξόντωσης και άφανισμού μέ συστηματικό τρόπο μίας φυλής-πληθυσμιακής ομάδας άπό μία συγκεκριμένη περιοχή, που –σημειώστε– ό Μουσταφά Κεμάλ έχρηματοδοτείτο άπό

τήν Deutsche Bank ...

Τιμούμε τή μνήμη τών θυμάτων τής Γενοκτονίας του ποντιακού Έλληνισμού και διεκδικούμε άγωνιστικά τή διεθνή άναγνώρισή της.

Η Γενοκτονία τών Έλλήνων του Πόντου επί χρόνια, δυστυχώς, άποσιωπήθηκε και άπωθήθηκε σκόπιμα έκτός μνήμης στό βωμό τής άμφιβόλου άποτελεσματικότητας πολιτικής τής έλληνοτουρκικής προσέγγισης.

Είναι βεβαίως εύκαιρία και επιθυμητή ή φιλία και ή συνεργασία μεταξύ τών λαών, όχι όμως όταν αυτή επιδιώκεται μονομερώσ πάση θυσία και ή προσπάθεια οικόδομησής της φτάνει μέχρι και τόν στραγγαλισμό τής συλλογικής έθνικής μνήμης.

Έκτιμούμε ότι ή φιλία και ή συνεργασία αυτή δέν θά είναι ειλικρινής και άποτελεσματική, όσο ή Τουρκία έξακολουθεί επίμονα να άρνείται τό παρελθόν της και έμεις να ύποκρινόμαστε ότι τό άγνοούμε. Δέν ξεχνούμε και δέν θά ξεχάσουμε ποτέ. Αυτό μάς ζητούν 353.000 τρομαγμένες ψυχές κατά τό πλείστον άλειτούργητων και άταφων προγόνων μας, θυμάτων τής έγκληματικής έθνοκάθαρσης που έμπνεύστηκαν οί Νεότουρκοί και ένστερνίσθηκαν και όλόκληρωσαν οί Κεμαλικοί.

Είναι προφανές ότι ή Γενοκτονία, τήν

* Δημοσιεύουμε έδω –έλλείπει χώρου– μόνο τό τελευταίο μέρος τής όμιλίας του στρατηγού Φραγκούλη Φράγκου στή λαμπρή έκδήλωση μνήμης για τά θύματα τής Γενοκτονίας τών Έλλήνων του Πόντου στή Θεσσαλονίκη. Η έκδήλωση, όπου παρευρέθηκαν πάνω άπό δέκα χιλιάδες άνθρωποι, έλαβε χώρα στήν πλατεία Αγίας Σοφίας τό άπόγευμα τής Κυριακής 19 Μαΐου 2013.

όποια υπέστησαν οι ιστορικοί λαοί της Μικράς Ἀσίας από τούς νεότουρκους και τούς κεμαλιστές, δέν ἀποτελεῖ ἕνα ἀπλό ἀρνητικό ιστορικό συμβάν. Ἡ ἠθική διάσταση τῆς μνήμης εἶχε καί ἔχει γιά κάθε ἄνθρωπο ἢ εὐρύτερο σύνολο πάντα ἕνα οὐσιαστικό περιεχόμενο.

Εἰδικότερα ὅμως γιά ἐμᾶς ἀποκτᾶ ἕνα ἰδιαίτερα δραματικό περιεχόμενο στό βαθμό πού ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὡς Ἕλληνες ἔχουμε ὑποστῆ θανάσιμα πλήγματα πού ταυτίζονται μέ τήν ἐξολόθρευση ὀλόκληρων πληθυσμῶν καί τήν ἀπώλεια ἱστορικῶν ἐδαφῶν στόν Πόντο, τή Μικρά Ἀσία, τή Θράκη καί τήν Κύπρο.

Κι ἐνῶ ὁ καθένας μας θά περίμενε τήν ἀνάδειξη τοῦ ζητήματος ὡς ὕψιστη προτεραιότητα τῆς ἐσωτερικῆς καί ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς, τή διαρκῆ καί ἀσίγηστη προσπάθεια καί πάλη γιά νά ἀποκατασταθεῖ ἔστω καί καθυστερημένα ἡ μνήμη ἐκατοντάδων χιλιάδων νεκρῶν μας, ἐκπληκτος παρατηρεῖ κανεῖς ὄχι μόνον τήν ἐγκατάλειψη τοῦ ὄλου ζητήματος, ἀλλά καί τή συνειδητή συγκάλυψη, ἀποσιώπηση ἢ στρέβλωση καί τῶν ὑπαρκτῶν γεγονότων καί δράσεων, ὅταν πράγματι αὐτές συντελοῦνται.

Ὡς Ἕλληνες πολίτες, εὐαισθητοποιημένοι στά ἐθνικά καί κοινωνικά ζητήματα, ζητοῦμε ἀπό τήν ἑλληνική κυβέρνηση, τά ἑλληνικά κόμματα, τίς ὀργανώσεις καί τούς συμπολίτες μας νά κάνουν τό χρέος τους.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων συντελέσθηκε ἐπίσημα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καί χωρίς τήν παρουσία δικηγόρων.

Οἱ νεκροί τῆς Γενοκτονίας τοῦ Πόντου ἐπιτάσσουν τήν ἀφοσίωσή μας στή μνήμη τους.

Σέ μιά ἐποχή πού πιστέψαμε πώς τελείωσε ἡ ἱστορία καί πλανηθήκαμε, πώς τελείωσε ἡ πίστη καί προδοθήκαμε μέσα στόν ὕλισμό τῶν βιοτικῶν μας καιροσκοπισμῶν,

πώς τελείωσε ἡ ἀλήθεια γιὰ τήν ὑποκατέστησε ἡ χειραγωγημένη ἀπό τίς ἐξουσίες ἐπιστήμη, ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου μᾶς καλεῖ νά χαράξουμε δρόμο ἀνάμεσα στά ἐρείπια τῆς σύγχρονης ἀβελτηρίας μας καί νά συναντήσουμε τά ἀληθινά ἰδανικά τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνστερνιζόμενοι τίς ἀξίες πού ἐνέπνευσαν τούς μάρτυρες τῆς Ἀμάσειας, ἡγήτορες τῆς ποντιακῆς ἐλίτ, τούς ἀντάρτες τοῦ Δυτικοῦ Πόντου, τίς γυναῖκες τοῦ Πόντου πού ἀναδίωσαν τό χορό τοῦ Ζαλόγγου.

Ὅσοι πραγματικά πιστεύουν καί στοχεύουν στή συμφιλίωση καί ἀδελφοσύνη τῶν λαῶν ὀφείλουν νά κάνουν ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιά νά ἀναγνωριστεῖ ἀπό ὄλες τίς κυβερνήσεις τοῦ κόσμου, καί φυσικά καί ἀπό τούς ἴδιους τούς Τούρκους, ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, τῶν Ἀρμενίων καί τῶν Ἀσσυρίων.

Ἡ Τουρκία ὀφείλει ὄχι μόνον τύποις νά ἀναγνωρίσει τήν ἱστορική αὐτή πραγματικότητα, ἀλλά καί νά ἐγκαταλείψει διά παντός τήν ἐπεκτατική καί ρατσιστική πολιτική πού ἀκολουθεῖ, ὄχι μόνον στούς γύρω της λαούς, ἔθνη καί κράτη τῆς περιοχῆς, ἀλλά καί στούς ἴδιους τούς λαούς πού τήν συγκροτοῦν ὡς σύγχρονο κράτος. **Καί νά ζητήσῃ ἔστω μιά συγγνώμη...**

Πέρα ὅμως ἀπό τίς ἰαχές, πέρα ἀπό τίς καταγγελίες καί πάνω ἀπό τίς κραυγές ἵσταται ὁ ἀνθρώπινος πόνος, ἡ τραγική οὐσία τῆς ζωῆς, αὐτή ἡ ὁποία «ἐστὶ μίμησις πράξεως σπουδαίας καί τελείας...», αὐτή πού τελειώνει μόνο ἐφ' ὅσον ἐπιβληθεῖ ἡ κάθαρση...

Τότε καί μόνο τότε θά ὑπάρξει δυνατότητα νά ἀνοίξει ὁ δρόμος γιά μιά γνήσια καί ὄχι ἐπίπλαστη καί ὑποκριτική ἑλληνοτουρκική φιλία, ἀπόδειξη ὑποτέλειας καί ἐθελοδοουλίας, πού ὀδηγεῖ σέ νέες καταστροφές.

Σέ αὐτή τή διαρκῆ ἀναζήτηση τοῦ νοή-

ματος της έλευθερίας, σέ αυτόν τόν άνισο άγώνα της μνήμης ένάντια στή λήθη οί νεκροί είναι πάντα παρόντες και άπαιτούν τή δικαίωσή τους.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- **Άπό τήν Τουρκία** νά αναγνωρίσει τό διαπραχθέν έγκλημα σέ βάρος των Έλλήνων του Πόντου.

- **Άπό τήν Έλληνική κυβέρνηση** νά έντάξει τήν Ποντιακή Γενοκτονία στά πρόσ συζήτηση και διευθέτηση έκκρεμη ζητήματα μέ τήν Τουρκική κυβέρνηση, όπως:

- α) Νά άποτρέψει τή μετατροπή της Αγίας Σοφίας Τραπεζούντος και της Αγίας Σοφίας της Κωνσταντινούπολης σέ τζαμί.

- β) Νά προβεί στην ίδρυση Έλληνικού Προξενείου στην Τραπεζούντα και τέλος, άν θέλει νά γίνει μέλος της Ε.Ε.

- γ) Νά σεβασθεί τό Διεθνές Δίκαιο και τά κυριαρχικά μας δικαιώματα,

- δ) Νά καταργήσει άμεσα τό Casus Belli και

- ε) Νά άποχωρήσουν τά στρατεύματα κατοχής από τήν Κύπρο, κράτος μέλος της Εϋρώπης.

- **Άπό τό Έλληνικό Κοινοβούλιο**, νά έκπληρώσει τήν ύπόσχεση έκδοσης σέ έξι γλώσσες του τόμου μέ τά ντοκουμέντα της Γενοκτονίας. (Του καθηγητού κ. Κων/νου Φωτιάδη)

- **Άπό όλόκληρο τόν πολιτικό κόσμο της χώρας** νά ύποστηρίξει ενεργά τό αίτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας, όπως έπραξαν:

- α) Οί Εϋρωβουλευτές στό Εϋρωπαϊκό Κοινοβούλιο τό Σεπτέμβριο του 2006,

- β) Οί Βουλευτές της Αυστραλίας τόν Άπρίλιο του 2006.

- γ) Η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονίας, πού ένέκρινε στίς 15 Δεκεμβρίου 2007 ψήφισμα για τή Γενοκτονία των Ποντίων, των Άσσυρίων και των Έλλήνων της Άνατολής.

- δ) Η Βουλή της Πολιτείας της Νέας Ουαλίας της Αυστραλίας, πού προέδρη στην άναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων, Άρμενίων και Άσσυρίων τήν 1η Μαΐου 2013.

Έως σήμερα 23 χώρες έχουν αναγνωρίσει τή Γενοκτονία των Άρμενίων, ένω σέ άρκετές έχουν συντελεστεί σημαντικά βήματα προς τήν κατεύθυνση αυτή και μέ τήν ίδια τακτική στό δρόμο πού χάραξαν οί φίλοι μας της Άρμενίας, οί όποιοι, άκόμη και όταν δέν διέθεταν κρατική όντότητα, πέτυχαν πολύ περισσότερα, διότι ήταν ένωμένοι, δίνοντας τό παράδειγμα για συνένωση των Πανελλήνων σέ Ελλάδα και έξωτερικό.

Ο άνά τόν κόσμο διάσπαρτος Ποντιακός Έλληνισμός, άμάχητο τεκμήριο και ζωντανό κομμάτι του Οίκουμενικού Έλληνισμού θά άγωνιστεί συντονισμένα και μέ κάθε θεμιτό μέσο για τή διεθνή αναγνώριση της Γενοκτονίας των 353.000 θυμάτων προγόνων μας.

Ο Ίων Δραγούμης έλεγε: Σώστε τή Μακεδονία και αυτή θά σās σώσει. Και έγώ λέω: Έλάτε μαζί μας νά διασώσουμε τή μνήμη της Γενοκτονίας, τήν πιό ήρωική έλπίδα της Ιστορίας μας. Παλέψτε γι' αυτήν. Και αυτή θά σās λυτρώσει από τήν άδυναμία, τήν άβελτηρία, τόν έφησυχασμό, τήν άνέξοδη ζωή του σημερινού άνθρώπου. Ο Πόντος και ή Γενοκτονία του μάς δείχνουν τό δρόμο.

Σήμερα διώνουμε μία άλλη γενοκτονία, ή όποία συντελείται σέ βάρος του ελληνικού λαού, διότι οί νέοι μας, τά νιάτα και τό μέλλον της Ελλάδος, άδυνατούν λόγω της άνεργίας, πού άνέρχεται στό 60% κι όσοι εργάζονται μέ μισθούς πού δέν συνάδουν σέ χώρα-μέλος της Εϋρωπαϊκής Ένωσης, άδυνατούν νά παντρευτούν και νά κάνουν παιδιά και δυστυχώς αυτή ή γενιά θά φύγει στέρφα. Καλείται και ή κυβέρνηση και

ή αντιπολίτευση νά ἐπιλύσουν ἄμεσα τό πρόβλημα καί νά διαφανεῖ ἔστω μιά ἀχτίδα ἐλπίδας ὅτι ὁ ἑλληνισμός καί πάλι θά ἐπιβιώσει καί θά ξεφύγει ἀπό τό δημογραφικό μαρασμό. Καμμιά δικαιολογία ὅτι βρι-

σκόμαστε σέ δεινή οἰκονομική κατάσταση.

Τιμή στούς ἡρωϊκούς νεκρούς τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου!

Ἄθάνatoi!

ΕΙΣ ὨΤΑ ΑΚΟΥΟΝΤΩΝ

ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΟ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ*

Δέν εἶναι πρωταπριλιάτικο ψέμα!

Ἐπίσημος ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμυνας ἀποφάσισε, στό πλαίσιο τῆς λεγομένης Νέας Δομῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, νά κλείσει τό Α΄ καί τό Β΄ Σῶμα Στρατοῦ. Τό Α΄ ἔχει ἔδρα τήν Κοζάνη καί τό Β΄ τή Βέροια.

Τό αἰτιολογικό εἶναι ἡ ἐξοικονόμηση πόρων! Συνεπῶς ἡ ἀπόφαση ὑποθέτουμε ὅτι ὑπαγορεύθηκε ἀπό τήν Τρόικα, ἡ ὁποία Τρόικα σέ ἓνα τόσο μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας θέμα εἶναι πολύ πιθανόν νά δρᾷ καί ὡς μεταφορέας ὑπαγορεύσεων ἄλλων κέτρων, πού θέλουν τήν Ἑλλάδα ὄχι μόνον οἰκονομικά ἐξαθλιωμένη καί ὑποδουλωμένα ἀλλά καί ἐδαφικά ἀκρωτηριασμένη.

Ὅσο ἄσχετος καί νά εἶναι κάποιος μέ τό ἀντικείμενό του (π.χ. ὁ κ. ὑπουργός ὡς δικηγόρος-δημοσιογράφος κατά τό ἐπάγγελμα), τό νά καταργεῖ δύο Σώματα Στρατοῦ καί μάλιστα τό Β΄, στό ὁποῖο ὑπάγονται οἱ Εἰδικές Δυνάμεις, ξεπερνᾷ τά ὅρια τῆς λογικῆς καί ἀγγίζει ἄλλα ὅρια.

Ὅμως ἡ Στρατιωτική Ἡγεσία τί κάνει;

Τί κάνουν αὐτοί πού ἀνάλωσαν τέσσερις περίπου δεκαετίες τῆς ζωῆς τους στίς

Ἐνοπλες Δυνάμεις ὑπηρετώντας τις σέ ὅλες τίς θέσεις καί σέ ὅλη τήν ἑλληνική ἐπικράτεια;

Αὐτοί οἱ Ἀρχηγοί πού σπούδασαν, μελέτησαν, ἀσκήθηκαν καί δοκίμασαν σέ ὅλους τό φάσμα τά προβλήματα τῆς ἀμυνας καί σέ ὅλα τά κλιμάκια τῆς διοικήσεως ἀπό τόν βαθμό τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ἕως καί τόν βαθμό τοῦ Ἀντιστρατήγου, γιατί ἀφήνουν νά ἐξελιχθεῖ ἓνα τέτοιο ἀνοσιούργημα; Καί μάλιστα τώρα, πού ἀπαιτεῖται νά εἴμαστε ὅσο ποτέ ἄλλοτε ἰσχυροί στρατιωτικά. Τώρα, πού οἱ ἀπειλές διαφαίνονται σαφέστατα πανταχόθεν, ἐπιτρέπει ἡ Στρατιωτική Ἡγεσία τό ἀνοιγμα τῆς «κερκόπορας»;

Δέν καταλαβαίνουν ὅτι οἱ ἐλπίδες τῶν Ἑλλήνων γιά τή διατήρηση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας εἶναι στηριγμένες κυρίως στή δική τους φιλοπατρία, ἀκεραιότητα, ἐπαγγελματισμό καί ἦθος;

Ἡ στρατιωτική δομή τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, πού προσαρμόστηκε προοδευτικὰ στίς ἀνάγκες καί τίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀμυνας τῆς χώρας, εἶναι σοφά δομημένη καί ἐπιδέχεται –ὅταν ἀπαιτηθεῖ καί μετά ἀπό πολ-

* Κείμενο πού ἀπηχεῖ τίς ἀνησυχίες τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Παρακαταθήκης.

λή μελέτη— μικρομετρικές μόνο αλλαγές κάθε φορά, διότι έχει δοκιμαστεί ιστορικά έδω και πολλές δεκαετίες και κρίθηκε ιδιαίτερα επιτυχής.

Είναι βέβαιον ότι όχι μόνον δέν εξέλπιν οι λόγοι υπάρξεως τής συγκεκριμένης Δομής Διοικήσεως τών Ἐνόπλων Δυνάμεων, αλλά αντίθετα υφίστανται περισσότερο σήμερα. Σήμερα, πού οι απειλές από ανατολάς, οί εν δυνάμει απειλές από βορά, όπως και οι ασύμμετρες απειλές—πού μπορεί να προκύψουν στό έσωτερικό τής χώρας σέ ευαίσθητες από πληθυσμιακῆς πλευρᾶς περιοχές, όπως ή Θράκη, ή Δυτική Μακεδονία, ή Ἡπειρος, τά Δωδεκάνησα κλπ.—είναι ὀξύτερες σήμερα παρά ποτέ.

Γιατί λοιπόν τέτοιος ένδοτισμός και τέτοια έλαφρότητα στήν αντιμετώπιση ενός

τόσο σοβαροῦ ζητήματος;

Εὐχόμεστε και προσευχόμεστε, νά υπάρχουν δεύτερες σοφότερες σκέψεις και έλπίζουμε ότι κανείς δέν θά θελήσει τουλάχιστον από τή Στρατιωτική Ἡγεσία, νά πάρει «τό κρίμα στό λαιμό του», αλλά θά καταβάλει κάθε προσπάθεια για τήν αποτροπή τής δημιουργίας ευνοϊκῶν συνθηκῶν πού θά ὀδηγοῦσαν σέ απώλεια τής εθνικῆς μας ανεξαρτησίας. Διότι τότε, ὅταν θά γίνει τό κακό, πού ὅλοι απευχόμεθα, ὅπως πάντα οι πολιτικοί μας θά «ἀδειάσουν» τή Στρατιωτική Ἡγεσία και θά τούς χρεώσουν τήν τραγωδία πού θά συμβεῖ, ὅπως ἄλλωστε ἔκαναν πάντοτε οι πολιτικοί και οι κομματάρχες στήν ιστορία, για νά δικαιολογήσουν τή δική τους ανικανότητα στό νά διαχειριστοῦν τίς τύχες τής πατρίδος μας.

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ για τή συνδρομή σας

Για τήν αποστολή τής συνδρομῆς σας (έσωτερικῶ 10 εὐρώ, έξωτερικῶ 30 εὐρώ και Κύπρου 15 εὐρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή ὅποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς ἄλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε για δεύτερη φορά έντός τοῦ περιδικῶ.

Για λόγους πρακτικῶς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά αντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τής Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή αποστολή τῶν αποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως αναγράφονται στήν ἔτικετα τής Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα αναγράφουμε ἑμεῖς στήν ἔτικετα στόν φάκελο τής Παρακαταθήκης και ἄλλα ἔσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μάς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἔπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ΔΙΔΑΧΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ*

του Ἁγίου Νικολάου Ἀρχίδος (Βελιμίροβιτς)

Ξέρετε ποιά εἶναι ἡ Ἑλλεν Κέλλερ;

Εἶναι ἡ μεγαλύτερη διάψευση τῆς ἀπαισιοδοξίας στά χρόνια μας. Μιά κοπέλλα τυφλή καί κωφάλαλη ἀπό τό δεύτερο ἔτος τῆς ζωῆς της. Ἐνα δυστυχημένο πλάσμα, θά πεῖτε. Σέ καμμιά περίπτωση! Ἡ Ἑλλεν Κέλλερ εἶχε τήν πιό αἰσιόδοξη ψυχή. Μέ τήν τιτάνια προσπάθειά της κατάφερε, παρ' ὅλα τά προβλήματα της νά ἀνυψωθεῖ σέ διανοητικό καί ἠθικό ὕψος. Ἡ Ἑλλεν Κέλλερ, ἡ τυφλή, ἔγινε ἠγέτης, ὁδηγός σέ πολλούς πού βλέπουν. Αὐτή πού ἦταν κωφάλαλη, ὑπῆρξε λαλίστατη ἱεροκήρυκας τῆς αἰσιοδοξίας. Τυφλή καί κωφάλαλη κατάφερε νά ὑπομείνει τή ζωή.

Κάποιοι ὅμως ἀπό σᾶς, πού ἀντικρίζουν τόν ἥλιο καί τά ἀστέρια, πού ἀκοῦνε τή μουσική καί ἔχουν τήν δυνατότητα νά μιλοῦν γιά νά ἐκφράσουν τήν χαρά καί τήν λύπη, δέν μποροῦν νά ὑπομείνουν τήν ζωή καί γι' αὐτό τούς περνοῦν ἀπό τό μυαλό σκέψεις γιά αὐτοκτονία.

Ἡ τυφλή καί κωφάλαλη Ἑλλεν Κέλλερ, ὄχι μόνο ὑπομένει τήν ζωή ἀλλά καταφέρνει καί περισσότερα: ἀγαπᾷ τήν ζωή.

Μήπως κάποιος ἀπό σᾶς δέν ἀγαπᾷ τήν ζωή; Ἄς φανταστεῖτε τόν ἑαυτό σας τυφλό καί κωφάλαλο γιά εἴκοσι χρόνια καί ἄς φανταστεῖτε πώς ξαφνικά κάποιος σᾶς βγάζει ἀπό αὐτήν τήν νύχτα καί σᾶς ὁδηγεῖ στήν ἡμέρα, σᾶς δίνει φῶς στά μάτια, σᾶς χαρί-

ζει ἀκοή στά αὐτιά καί σᾶς «ξεδένει» τήν γλῶσσα. Θά ἀγαπούσατε τότε τήν ζωή ἢ θά ἦσασαν ἀπαισιοδοξοί;

Ἡ Ἑλλεν Κέλλερ ἀγαπᾷ τήν ζωή, παρ' ὅλο πού ζεῖ σέ μία αἰώνια νύχτα. Αὐτή τή νύχτα τήν φωτίζει μόνο τό πνεῦμα της. Τοῦλάχιστον νά ἔδλεπε γιά νά ἀγαπήσει περισσότερο τήν ζωή! Γιά μία στιγμή νά μπορούσε νά ἀκούσει αὐτό πού ἐσεῖς ἀκοῦτε καί βλέπετε!

Ἡ τυφλή καί κωφάλαλη Ἑλλεν Κέλλερ ὄχι μόνον ὑπομένει καί ἀγαπάει τήν ζωή ἀλλά ἐπιθυμεῖ καί νά θυσιάζει τήν ζωή της. Ἡ Ἑλλεν Κέλλερ ἤδη θυσιάζει τήν ζωή της, ἐπειδή ἀφιέρωσε τήν ζωή της γιά τό καλό τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Γιά τό καλό τῶν ὑποτιμημένων, ταπεινῶν καί προσβεβλημένων ἀνθρώπων, γιά τό καλό τῶν ἀποθαρρημένων ἀνθρώπων καί ἀπελπισμένων.

Θά μπορούσατε ἐσεῖς νά ἀφιερώσετε τήν ζωή σας γιά τό καλό τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; Γιά τόν φίλο σας γιά παράδειγμα; Ἡ γιά τήν οἰκογένειά σας; Ἡ γιά τήν πατρίδα; Ἡ γιά τήν ἀνθρωπότητα; Ἐάν εἴστε ἀπαισιοδοξοί, δέν μπορεῖτε, γιατί κυρίως δέν ἔχετε τί νά θυσιάσετε. Ἐπειδή γιά σᾶς, ἡ ζωή σας εἶναι χωρίς ἀξία, ἐπειδή θεωρεῖτε πώς ἡ ζωή δέν ἀξίζει. Γι' αὐτόν τόν λόγο δέν εἶναι γιά σᾶς σημαντικό νά βοηθήσετε καί νά στηρίξετε κάποιον. Ἄν εἴστε αἰσιόδοξοι, θά σᾶς εἶναι εὐκόλο νά ἀγαπᾶτε καί

* Ἀπό τό τεῦχος: Ἁγίου Νικολάου Ἀρχίδος, *Νά εἴμαστε αἰσιόδοξοι ὅ,τι καί ἂν συμβαίνει*, ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη, σσ. 23-25.

νά υπομένετε και νά θυσιάζετε τήν ζωή σας.

Αισιόδοξος είναι ο άνθρωπος που εργάζεται έχοντας πίστη και έλπίδα. Έάν θέλετε νά είσθε αισιόδοξοι, εργασθείτε. **Η άπαισιοδοξία είναι άρρώστια και τό φάρμακό της είναι ή εργασία.** Ποτέ ή ιατρική δέν θά βρει πιά τέλειο φάρμακο έναντίον τής άπαισιοδοξίας από τήν εργασία και τήν ενεργητικότητα. Χρειάζεται νά έχεις χρόνο νά τεμπελιάζεις, για νά είσαι άπαισιοδόξος. Ο Ντοστογιέφσκυ, ένω ήταν άρρωστος και είχε κακή ύγεια, κάθε μήνα έγγραφε τέσσε-

ρα φύλλα τυπογραφείου. Αυτά πού έγγραφε ήταν τά πιά ώραία λογοτεχνικά και ουσιώδη πεζογραφήματα πού υπάρχουν στή ρωσική γλώσσα. Και παρ' όλο πού ήταν φτωχός και άρρωστος, ήταν αισιόδοξος. Αισιόδοξοι ήσαν όλοι εκείνοι οί μεγάλοι και μικροί άνθρωποι πού δημιούργησαν σ' αυτόν τόν κόσμο όλα όσα ήταν καλά και χρήσιμα. Ολος ο πολιτισμός τόν όποιο απολαμβάνετε έσεΐς, δημιουργήθηκε από αισιόδοξους ανθρώπους.

Κάθε άνθρωπος πού σε βλάπτει είναι θύμα του διαβόλου

« Αν κάποια μέρα», άρχισε νά μου λέει ο Παππούλης, «περπατᾶς ήσυχος στό δρόμο σου και ιδεις τόν άδελφό σου νά προπορεύεται κι αυτός ήσυχα, αλλά σε μία στιγμή αντικρίσεις έναν κακό άνθρωπο, νά πετάγεται ξαφνικά από μία πάροδο και μέ ένα μαχαίρι νά όρμα κατεπάνω στον άδελφό σου, νά τόν κτυπά, νά του τραδά τά μαλλιά, νά τόν πληγώνει και νά τόν ρίχνει κάτω ματωμένο, έσύ, μπροστά σ' αυτό τό θέαμα, θά όργισθεις έναντίον του άδελφού σου ή θά τόν λυπηθείς;»

Παραξενεύθηκα μέ τήν ερώτηση του Γέροντα και τόν ρώτησα κι εγώ μέ τή σειρά μου: Πώς είναι δυνατό νά όργισθώ έναντίον του πληγωμένου άδελφού μου, πού έπεσε θύμα του κακοποιού; Ούτε καν πέρασε από τό νοΐ μου τέτοια σκέψη. Ασφαλώς και θά λυπηθώ και θά προσπαθήσω νά τόν βοηθήσω όσο μπορώ. « Έ, λοιπόν», συνέχισε ο Γέροντας, «κάθε άνθρωπος, πού σε προσβάλλει, πού σε βλάπτει, πού σε συκοφαντεί, πού σε άδικεί μέ όποιοδήποτε τρόπο, είναι ένας άδελφός σου, πού έπεσε στα χέρια του κακοποιού διαβόλου. Έσύ, όταν αντικρίσεις τόν άδελφό σου νά σε άδικεί, τί πρέπει νά κάνεις; Πρέπει νά τόν λυπηθείς πολύ, νά τόν συμπονέσεις και νά παρακαλέσεις θερμά και σιωπηλά τό Θεό, νά στηρίξει έσένα, στή δύσκολη αυτή ώρα τής δοκιμασίας σου και νά έλεήσει και τόν άδελφό σου, πού έπεσε θύμα του ληστοΐ διαβόλου, κι ο Θεός θά βοηθήσει κι έσένα και τόν άδελφό σου. Διότι, αν δέν τό κάνεις αυτό, αν, αντιθέτως, όργισθεις έναντίον του άδελφού σου, αντιτάσσοντας στήν επίθεσή του τήν άντεπίθεσή σου, τότε ο διάβολος, πού βρίσκεται στό σβέρκο του άδελφού σου, πηδάει και στό δικό σου σβέρκο και σᾶς χορεύει και τούς δύο.

Γέροντος Πορφυρίου Ίερομονάχου, *Άνθολόγιο Συμβουλών*, έκδ. Η Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, Μήλεσι Άττικής, Άθήνα 82010, σσ. 206-207.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ίεροσουλία στο «Μουσείο του Μακεδονικού Ἀγώνα»

σ' έναν χῶρο πού οἱ γωνιές του ὄλες βοοῦν γιά τή θυσία ενός γενναίου παλληκαριοῦ

Ἀγαπητή Παρακαταθήκη,
Χριστός Ἀνέστη!

Ὄνομάζομαι Ἑλένη! Εἶμαι δασκάλα καί σᾶς γράφω γιά ἓνα δίωρο Σεμινάριο, πού διοργανώθηκε στή Θεσσαλονίκη τόν Μάρτιο τοῦ 2013 γιά τό νέο βιβλίο Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ.

Τό σεμινάριο ὁργανώθηκε ἀπό τόν Σχολικό μας Σύμβουλο, Ἀπόστολο Καρύδα, μέ εἰσηγητές τόν καθηγητή Ἱστορίας τοῦ Α.Π.Θ, Βασίλειο Γούναρη καί δύο εἰσηγήτριες, οἱ ὁποῖες νομίζω ὅτι ἐργάζονται στό Μουσείο Μακεδονικοῦ Ἀγώνα, ὅπου καί ἐγινε τό σεμινάριο.

Οἱ τοποθετήσεις τους μέ ἄφησαν ἄναυδη, ἐμβρόντητη, συγχυσμένη καί ἀγανακτισμένη!

Δέν ἀναφέρθηκαν τόσο στό βιβλίο –παρά μόνο εἶπαν ὅτι θά μπορούσε νά εἶναι πιό «ἐλκυστική» ἢ ἀφήγηση τῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον ἀπευθύνεται σέ παιδιά Δημοτικοῦ– ὅσο στό ἐρώτημα καί τόν προβληματισμό, πού πλανᾶται, σχετικά μέ τό τί εἶναι Ἱστορία, ἀπό ποιά ὀπτική πλευρά παρουσιάζεται, ποιές πολιτικές σκοπιμότητες ἐξυπηρετεῖ καί ποιά κοινή γραμμή θά πρέπει νά ἔχουν οἱ Ἕλληνες γιά νά «συναντηθοῦν»! Κι ὅλα αὐτά σέ ἐπίπεδο ρητορικῶν ἐρωτήσεων!

Ὁ κ. Γούναρης ἔθεσε τό ἐρώτημα –ρητορικά καί πάλι– τί ἐννοοῦμε μέ τόν ὄρο «ἐθνική συνείδηση», τόν ὁποῖο θέτει ὡς στόχο τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί μοῦ δόθηκε ἡ ἐντύπωση πώς ἐννοοῦσε ὅτι, φυσικά, δέν εἶναι ὅλα αὐτά τά ἐξωραϊσμένα γεγονότα πού μᾶς πα-

ρουσιάζουν, γιά νά τονώσουν τήν ἐθνική μας ὑπερηφάνεια! Κι ἔθεσε κι ἄλλο ἐρώτημα: «Μποροῦν νά βάλουν δύο πηγές, τή μιά δίπλα στήν ἄλλη, μέ τόν Μακρουγιάννη, ὅπως συνήθως παρουσιάζεται καί τό Μακρουγιάννη κατά τήν ἐμπλοκή του στόν ἐμφύλιο πόλεμο;» Κάποια ἄλλη στιγμή μίλησε γιά τούς «μύθους» κι ἀναφέρθηκε στό «Κρυφό Σχολεῖο», τό ὁποῖο δέν ὑπῆρχε ἀλλά ἐπινόησαν μύθους, προκειμένου νά καλύψουν τό κενό! «Ὅπως καί μέ τούς μύθους τοῦ Αἰσώπου», εἶπε.

Ἕνας συνάδελφος, ἐνθερμος πατριώτης, (εἰρωνικά τό λέω) ἀνέφερε, καυχώμενος, ὅτι, ὅταν μίλησε στά παιδιά γιά τό Μεσολόγγι, τούς ἔφερε μία πηγὴ πού ἔλεγε ὅτι ὁ Μιαούλης δέν δέχτηκε νά βοηθήσει κάποια στιγμή μέ τά καρᾶδια του, γιατί δέν τόν χρηματοδότησαν! Κι ὅτι, ἐπίσης, κάποιοι ἀγωνιστές πολεμοῦσαν ἐπὶ πληρωμῇ!

Καί τό «κερασάκι στήν τούρτα» ὁ ἀγαπητός μας κ. Σύμβουλος, ὁ ὁποῖος –μετά τήν παρουσίαση (ἀπό τή μιά ἀπό τίς δύο εἰσηγήτριες) τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο διδάσκουν τήν Ἱστορία σέ Ἀλβανία, Βουλγαρία, Σκόπια, Τουρκία μέ τούς διαστρεβλωμένους, παραμορφωμένους χάρτες– εἶπε χαμογελώντας: «Ἔ, κάπως ἔτσι παρουσιάζουμε κι ἐμεῖς τήν Ἱστορία μας ἀλλά λίγο πιό εὐγενικά!» Κι ὕστερα, πιό βαρύγδουπα, συνέχισε ὅτι πρέπει ἐμεῖς νά γίνουμε ὁ πρῶτος λαός πού θά καθοδηγήσει καί τούς ὑπόλοιπους στή συμφιλίωση! (ὑπονοώντας, ἴσως, νά τούς παραχωρήσουμε κανένα οἰκοπεδάκι μακεδονικό, ἠπειρωτικό, θρακιώτικο, αἰγαιοπελαγίτικο –μιά πού τώρα τά δγάζουμε στό σφυρί!– στό πλαίσιο τῆς συμφιλίωσης!)

Ἔνωθα, πραγματικά, ὅτι μέσα ἐκεῖ δια-
πράττεται προδοσία κατά τοῦ Ἔθνους μας,
ἱεροσυλία σ' ἓναν χῶρο πού οἱ γωνιές του
ὅλες βοοῦν γιά τή θυσία ἑνός γενναίου παλ-
ληκαριοῦ ἀλλά καί πολλῶν ἀντάξιων ἡρώ-
ων συναγωνιστῶν του κι ὅτι δέν μποροῦσα
νά συμμετέχω κι ἐγώ σ' αὐτή τήν προδοσία
οὔτε δέβαια καί νά μιλήσω, γιατί φοβήθη-

κα ὅτι θά μέ ἀποστόμωναν μέ τίς σοφιστεῖες
τους κι ἔτσι θά γινόταν μεγαλύτερο κακό!

Ἔστερα ἀπ' ὅλα αὐτά, ἀγαπητή «Πα-
ρακαταθήκη» τί νά τοὺς κάνουμε τοὺς εἰσα-
γόμενους, Μέρκελ καί Σόιμπλε; Δέν τοὺς
χρειαζόμαστε! Τό ἔργο αὐτῶν ἐπάξια τό
ἐπιτελοῦν οἱ ντόπιοι, οἱ δικοί μας!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ὁ Μητροπολίτης Περγάμου ἀσπάσθηκε τό χέρι τοῦ πάπα

Δέν μᾶς ξάφνιασε ἡ κίνηση τοῦ γνω-
στοῦ θεωρητικοῦ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ Μη-
τρο. Περγάμου νά σκύψει καί νά φιλήσει τό
χέρι τοῦ νέου πάπα Ρώμης, τοῦ Ἰησοῦιτη
Φραγκίσκου Α'. (Ἐπάρχει ἡ σχετική φω-
τογραφία).

Ὁ Μητρο. Περγάμου κ. Ἰωάννης Ζηζι-
ούλας ἦταν συνεπής πρὸς αὐτά πού εἶπε ὁ
Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος
κατά τήν τελετή ἐνθρονήσεως τοῦ νέου πά-
πα στή Ρώμη, ὅπου γιά πρώτη φορά στήν
Ἱστορία μετά τό σχίσμα τοῦ 1054 παρέστη
ὁ ἴδιος ὁ Οἰκ. Πατριάρχης!

Τή στιγμή, λοιπόν, πού ὁ Πατριάρχης
προσεφώνησε τόν αἰρεσιάρχη πάπα ὡς
«Ἁγιώτατο Πρωθιεράρχη τῆς Σεβασμίας
Ἐκκλησίας τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης», για-
τί ὁ Μητρο. Περγάμου κ. Ἰωάννης Ζηζιού-
λας νά μήν τοῦ φιλήσει τό χέρι;

Ἡ ἀπορία μας εἶναι: Δέν καταλαβαί-
νουν ὅτι ἔτσι, ἐκτός πού ἀθετοῦν τήν Ὁρθό-
δοξο πίστη (καί αὐτό εἶναι τό πιό σημαντι-
κό) καί οἱ ἴδιοι κατεξευτελίζονται;

«Τῆς βασιλίσης τῆς χώρας ταύτης δούλης τοῦ Θεοῦ Ἑλισάβετ»

Πληροφορούμεθα ἀπό ἔγκυρη πηγῆ
(ὑπάρχει καί τό ἠχητικό ντοκουμέντο) ὅτι
στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στό
Λονδίνο κατά τήν μεγάλη εἴσοδο τῆς Θεί-
ας Λειτουργίας ὁ ἱερεὺς μνημονεύει μετα-
ξύ ἄλλων καί «Τῆς βασιλίσης τῆς χώρας
ταύτης δούλης τοῦ Θεοῦ Ἑλισάβετ».

Ἡ «δούλη τοῦ Θεοῦ Ἑλισάβετ», βασι-
λισσα τῆς Ἀγγλίας, εἶναι, ὡς γνωστόν, ἀρχη-
γός τῆς Ἀγγλικανικῆς «Ἐκκλησίας», ἀλλά
καί τῆς ἐν Ἀγγλία καί Σκωτία Μασονίας!

Ἡ ἀπορία, λοιπόν, εἶναι: Μπορεῖ μία
ἀδάπτιστη γυναίκα, ἀρχηγός μᾶς αἰρέσε-
ως (Ἀγγλικανισμοῦ) καί μιᾶς ἀποκρυσ-
στικῆς ὀργανώσεως μαγῶν καί σατανολα-
τριῶν, ὅπως εἶναι στήν πραγματικότητα ἡ
μασονία, νά μνημονεύεται στήν Ὁρθόδο-
ξη Θεία Λειτουργία καί μάλιστα μέ τόν πιό
ἐπίσημο τρόπο στή Μεγάλη Εἴσοδο;

Ἐπίσκοπος «εὐλόγησε» μασονική τελετή

Διαβάζουμε στήν ἱστοσελίδα ierovima.gr

ὅτι τιτουλάριος ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρέστη καί «εὐλόγησε» μασονική τελετή! Μάλιστα ἡ ἴστοσελίδα δημοσιεύει καί σχετική φωτογραφία. Γράφει σχετικῶς τό iegonima.gr.

«Ὁ τιτουλάριος μητροπολίτης (...) προσεκλήθη τόν περασμένο Ἰούνιο ἀπό Τεκτονες, γιά νά παραστῆ σέ τελετή τους καί νά εὐλογήσει (!) τήν εἰσοδοχή νέων μελῶν στό τάγμα τῶν Τεκτόνων. Ὁ θεοφιλέστατος ἀποδέχθηκε τήν πρόσκληση καί ἀδιάψευστος μάρτυρας τῆς τελετῆς μύησης οἱ φωτογραφίες, πού δημοσιεύει κατ' ἀποκλειστικότητα τό iegonima.gr. Εἶναι ἄγνωστο ἂν ὁ πανιερώτατος παρέστη στήν τελετή ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου. Ἡ τελετή τῶν Μασόνων ἔγινε στήν Ἀθήνα τήν Κυριακή 1η Ἰουνίου 2012 καί εἶχε θέμα «εἰσοδοχή νέων Δοκίμων Ἀρχοντισσῶν, Ἱπποτῶν καί Ἀκολούθων τῶν Διοικήσεων Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς Τοῦ Κυριάρχου Ἱπποτικοῦ Τάγματος τοῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων»».

Μητροπολίτης τῆς Θράκης σέ παράσταση στροβιλιζομένων δερβίσηδων

Ὅπως διαβάζουμε στό iegonima.gr μητροπολίτης τῆς Θράκης παρευρέθη σέ παράσταση στροβιλιζομένων δερβίσηδων. Ἐάν ἡ πληροφορία εἶναι ἀκριβής, πρόκειται γιά ἀτόπημα τοῦ ἐν λόγῳ ἐπισκόπου, γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ὅτι οἱ παραστάσεις αὐτῶν τῶν δερβίσηδων (ἔτσι ἀποκαλοῦνται οἱ ἡγούμενοι καί κατ' ἐπέκταση οἱ μοναχοί τῶν σούφι, δηλαδή τῶν μυστικιστικῶν μοναστικῶν ἰσλαμικῶν ταγμάτων) δέν εἶναι ἀπλές πολιτιστικές ἐκδηλώσεις ἀλλά εἶδος θρησκευτικῆς τελετουργίας. Οἱ στροβιλιζόμενοι δερβίσηδες πιστεύουν ὅτι μέσω αὐτοῦ τοῦ ἐκστατικοῦ χοροῦ ἐνώνονται μέ τόν -κατ' αὐτούς- Ἀλλάχ.

Ἡ μοντέρνα προπαγάνδα εἶναι φιλελεύθερη.

Ἡ νέα σκλαβιά εἶναι ψηφιακή.

Διαβάζουμε στό περιοδικό *Hellenic Nexus* (τ. 73, σσ. 12-13) τά ἐξῆς ἐνδιαφέροντα, τά ὅποια ἔχουν ληφθεῖ ἀπό τό johnpilger.com/articles

Στή δεκαετία τοῦ '70 συνάντησα τή Γερμανίδα σκηνοθέτιδα Λένη Ρίφενσταλ καί τή ρώτησα γιά τίς ἐπικές ταινίες της πού δόξαζαν τούς Ναζί.

Μοῦ εἶπε ὅτι τά «μηνύματα» τῶν ταινιῶν της δέν ἐξαρθῶντο ἀπό «ἄνωθεν ἐντολές», ἀλλά ἀπό τό «ὑποταγμένο κοινό» τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Σ' αὐτούς περιλαμβάνονταν καί ἡ φιλελεύθερη, μορφωμένη μπουρζουαζία; «Οἱ πάντες», μοῦ εἶπε.

Σήμερα, προτιμοῦμε νά νομίζουμε ὅτι δέν ὑπάρχει «ὑποταγμένο κοινό». Ἡ «ἐπιλογή» εἶναι πανταχοῦ παροῦσα. Τά τηλέφωνα εἶναι «πλατφόρμες» πού μεταδίδουν κάθε σκέψη πού κάνουμε. Ὑπάρχει καί τό Google γιά τόν σκοπό αὐτόν.

Ἡ κεντρική ἰδέα τους εἶναι ὁ «ἐαυτός» μας. Οἱ ἀνάγκες μας. Τό «ὑποταγμένο κοινό» τῆς Ρίφενσταλ εἶναι ἡ σημερινή ψηφιακή σκλαβιά. Ὁ Edward Said περιέγραψε αὐτή τήν καλωδιωμένη πραγματικότητα στό *Culture and Imperialism* ὡς μιά κατάσταση πού μεταφέρει τόν ἰμπεριαλισμό ἐκεῖ ὅπου τά πολεμικά πλοῖα δέν θά μπορούσαν ποτέ νά φθάσουν. Εἶναι τό ὑπέρτατο μέσο κοινωνικοῦ ἐλέγχου, ἐπειδή εἶναι ἐκούσιο, ἐθιστικό καί τυλιγμένο μέ ψευδαισθήσεις περί προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Τό σημερινό «μῆνυμα» τῆς τραγελαφικῆς ἀνισότητος, τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καί τοῦ πολέμου εἶναι ἡ προπαγάνδα τῶν νεοφιλελεύθερων δημοκρατιῶν. Μέ κάθε μέτρο τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς, αὐτό

είναι έξτρεμισμός. Όταν ο Ούγκο Τσάβεζ τον άμφισδήτησε, κατηγορήθηκε για κατοπιστία. Ο διάδοχός του θά άνατραπει επίσης άπό τούς ίδιους ζηλωτές του American Enterprise Institute, του Kennedy School του Χάρβαρντ και των όργανώσεων «άνθρωπίνων δικαιωμάτων» που έχουν σφετεριστεί τον άμερικανικό φιλελευθερισμό.

Ο ιστορικός Norman Pollak τό άποκαλει «φιλελεύθερο φασισμό». Έγραψε: «Όλα αυτά είναι όμαλότητα επί της όθόνης. Στή θέση των Ναζί μέ τό “δήςμα της χήνας”, τοποθετήστε τήν φαινομενικά πιο άβλαδής “μισθοφοριοποίηση” της συνολικής κουλτούρας. Και στή θέση του στομφώδους ήγγέτη, έχουμε τήν έκλεγμένη μαριονέτα, που εργάζεται χαρωπά στον Λευκό Οϊκο...».

Τό «mainstream» [κυρίαρχο ρεύμα] σήμερα είναι ή «άτομικότητα» και όλες οι κίβδηλες έκδοχές της, σύμφωνα μέ τό έπικρατούν πνεύμα.

Όπως οι παράπλευρες άπώλειες καλύπτουν τις μαζικές δολοφονίες, ή «λιτότητα» έχει γίνει άποδεκτό ψέμα. Κάτω άπό τό έπίστρομα του καταναλωτισμού, τό 1/4 του κόσμου στή «άναπτυγμένη» Δύση άναφέρεται ότι ζει σε «άπόλυτη φτώχεια». Η μιλιταριστική βία που άσκειται άπέναντι σε εκατοντάδες χιλιάδες άνώνυμων πολιτών άπό τις κυβερνήσεις «μας» ποτέ δέν θεωρείται έγκλημα κατά της άνθρωπότητας.

Δυτικό έγκλημα και παράνοια στή Συρία

Ός γνωστόν έδω και πάνω άπό ένα χρόνο μαίνεται ό πόλεμος στή Συρία, ό όποιος δέν είναι έμφύλιος αλλά έξωθεν ύποκινούμενος και ένισχυόμενος. Οι φανατικοί ισλαμιστές άντάρτες, που προσπαθούν να άνατρέψουν τό καθεστώς Άσαντ, έξοπλίζονται, άμείδονται και παντοιοτρόπως ένι-

σχύνονται άπό τις Η.Π.Α. και τούς ευάισθητους «δημοκράτες» της Ευρώπης. Οι Ευρωπαίοι, ως γνωστόν, αλλά πολύ ευάισθητοι μέ τή δημοκρατία και τά άνθρώπινα δικαιώματα. Μόνο που τό καθεστώς Άσαντ φαντάζει άγγελούδι μπροστά στήν ισλαμική δικτατορία, που θά επιδάλουν οι άντάρτες, αν καταλάβουν τήν έξουσία, όπως έγινε και στήν Αϊγυπτο και Λιβύη μέ τήν ψευδεπίγραφη «Άραδική Άνοιξη». Οι Άμερικανοί και Ευρωπαίοι που έξοπλίζουν τά χέρια αυτών που σφάζουν εν ψυχρώ τούς χριστιανούς στή Συρία, θά δοκιμάσουν κι αυτοί τό ισλαμικό ξίφος, όταν έλθει ή σειρά τους. Οι άντάρτες, που διντεοσκοπούν τον διαμελισμό φονευθέντων Συρων στρατιωτών και δγάζουν και τρώνε τήν καρδιά των θυμάτων τους (!), θά περιποιηθούν άνάλογα και τούς σημερινούς δυτικούς προστάτες τους, όταν δέν θά τούς χρειάζονται.

Και φυσικά τά φρικτά έγκλήματα και τις άνήκουστες βαρβαρότητες δέν τις διαπράττουν Σύροι μουσουλμάνοι αλλά ξενόφερτοι ισλαμιστές μισθοφόροι, που κατέκλυσαν τή Συρία, και τούς όποιους τά άφεντικά τους ποτίζουν μέ ναρκωτικά, για να διαπράττουν έγκλήματα.

Άς προσέξουμε και μεϊς έδω στήν Έλλάδα τήν άνεξέλεγκτη εισροή μουσουλμάνων λαθρομεταναστών, οι όποιοι θά μπορούσαν σε δεδομένη στιγμή, να χρησιμοποιηθούν για τήν ύλοποίηση άνθελληνικών νεοταξικών σχεδιασμών.

Τό γεγονός ότι ή όργάνωση Χεζμπολλάχ, ή όποια έταπεινώσε τό Ίσραήλ τό καλοκαίρι του 2006 στον πόλεμο στα σύνορα Ίσραήλ και Λιβάνου, αλλά και τό Ίράν, τό όποιο έχουν ως επόμενο στόχο οι Έβραίοι, ένισχύουν τον Άσαντ να άντιμετωπίσει τούς ξενόφερτους άντάρτες, λέγει, νομίζουμε, πολλά.

«Σκοτώστε τούς επίσκοπους»

Αυτό τό σοκαριστικό μήνυμα στέλνουν οί ίνστρούχτορες τών ίσλαμοφασιστῶν, πού ἀπήγαγαν σίς 22 ᾽Απριλίου 2013 τόν Σεβ. Μητροπολίτη Χαλεπίου κ. Παῦλο τοῦ Πατριαρχείου ᾽Αντιοχείας καί ἕναν Μονοφυσίτη Μητροπολίτη ἀπό τή Συρία.

Κατά τήν ἀπαγωγή σκότωσαν ἐν ψυχρῶ τόν ὁδηγό τοῦ Μητροπολίτου κ. Παύλου. Ἡ τύχη τῶν ἀπαχθέντων, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καί ὁ διάκονος τοῦ Μητροπολίτου Παύλου, ἔκτοτε ἀγνοεῖται.

Οί ίσλαμιστές τρομοκράτες, τούς ὁποῖους ἐξοπλίζει καί ἐνισχύει οἰκονομικά ἡ Δύση ἐναντίον τῆς Συρίας, σέ κείμενό τους στό

διαδίκτυο λένε, ὅτι μέ βάση τόν ίσλαμικό νόμο, οί ἀπαχθέντες εἶναι νόμιμο νά ἐκτελεστοῦν!

Τί ἔχουν, ἀλήθεια, νά σχολιάσουν οί δικοί μας Οἰκουμενιστές, οί ὁποῖοι ἀγκαλιάζονται, συνομιλοῦν καί συμπροσεύχονται στά διάφορα οἰκουμενιστικά φόρα μέ τούς χοτζάδες καί ἱμάμηδες τοῦ ἰσλάμ, τό ὁποῖο θεωροῦν «ἀβρααμική θρησκεία»;

Θά εἶχε ἐνδιαφέρον νά ἀκούσουμε καί ἕνα σχετικό σχόλιο τοῦ «προοδευτικοῦ» Δημάρχου ᾽Αθηναίων κ. Καμίνη, ὁ ὁποῖος ἐξήγγειλε ὅτι ἐπιθυμεῖ –ἐκτός ἀπό τό κεντρικό ίσλαμικό τέμενος στόν Βοτανικό– νά ἀνεγερθοῦν τοῦλάχιστον δύο τζαμιά σέ κάθε δημοτικό διαμέρισμα τοῦ Δήμου ᾽Αθηναίων.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν ᾽Ελληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

᾽Εκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος ᾽Εκδόσεως: Μοναχός ᾽Αρσένιος Βλιαγκόφτης

᾽Υπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος ᾽Αλτιντζῆς

᾽Εκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος ᾽Αλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

᾽Επιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

᾽Επιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.